

Tyláček

Čtvrtletník žáků, učitelů a rodičů ZŠ J. K. Tyla

Letní

Ročník XXIII – červen 2014

90

Z obsahu čísla:

- ▶ Tyláček je třetí v kraji!
- ▶ Pomoc dětem z Ugandy
- ▶ Slunce svítí pro všechny
- ▶ My devátáci 2014
- ▶ Výtvarná noc prvňáčků ve škole
- ▶ Veselé zoubky
- ▶ Moje výstava ve Vsetíně
- ▶ Zážitková škola Zadov

Fotografie k článku
pomoc dětem z Ugandy
strana 4

Dobry den milí ctenáři,

řiká se často „léto budiž pochváleno“. Nevím, jak vy, ale já se na něj vysloveně těším. Těším se na knihy, které celý rok odkládám na později, těším se na kilometry v sedle kola a na vůni hub v ranní trávě, těším se na orosené sklenice dobrých moků a lákavé vůně letních pochoutek. Prostě na léto, jaké mám rád.

Je za námi totiž další rok plný práce a úsilí posunout školu zase trochu dále a myslím, že rok v tomto pohledu úspěšný.

O zájmu o naši školu svědčí výsledky lednového zápisu do základní školy a dubnového zápisu do čtyř mateřských škol. Tento úspěch nás těší i zavazuje.

Škola přes prázdniny odpočívát nebude. Chystá se rekonstrukce a zateplení střechy 1. stupně, vyměníme hlavní přívod vody do školy jako první etapu opravy rozvodů vody a kanalizace (2. etapa 2. stupeň, 3. etapa 1. stupeň) a hlavně dojde na celkovou rekonstrukci fasády, oken a střechy Mateřské školy v Alšově ulici a Křesťanské mateřské školy v Dobrovského ulici. Jen příprava těchto 3 akcí zabrala vedení školy a vedení odboru školství desítky hodin a potoky nervů. Proběhne i částečné obměna tabulí, nábytku, koberců a linoleí, rozšíření šatnových skříněk, malování, drobné opravy a samozřejmě generální úklid. Na mateřských školách se budou ještě doplňovat hrací prvky na zahradách.

Když tak po sobě předcházející řádky čtu, začínám mít o těch houbách, kole a knihách pochyby...

Léto je od toho, aby si učitelé, žáci i rodiče od školy odpočinuli. To je samozřejmé. Je ale také od toho, aby si všichni výše jmenovaní vyzkoušeli to, pro co ve škole dostali teoretické základy. Tak tedy vzhůru do konverzací v cizím jazyce, vzhůru do řešení rébusů a křížovek, vzhůru do literatury, nových receptů či sportovních výkonů.

Také se občas říká ústy pana Důry z Vančurova Rozmarného léta „Tento způsob léta zdá se být poněkud nešťastným“.

Přeji vám, aby pro vaše léto platilo spíše pořekadlo z úvodu mého článku □

Mgr. Pavel Koc, ředitel

**Šťastné letní plavby
přeje posádka dračí lodi
Tylovka I.**

Cipískoviště 2014
2. místo mezi základními školami

Tyláček je třetí v kraji!

V pátek 12. 4. 2014 se redakce Tyláčka vydala do Českých Budějovic na vyhlášení výsledků soutěže Školní časopis roku. Sraz byl v 8:00 na AN. Dorazili jsme po deváté hodině, do budovy Jihočeského krajského úřadu nám to trvalo dalších cca 20 minut. V 10 hodin konečně začal program. Po úvodu p. Pavlíka nastoupil p. Příbyl se zajímavým povídáním. Mluvil hlavně o své činnosti (je to profesionální novinář, se svým synem provozuje internetové noviny

Prachatickonews a Strakonickonews), a také nás povzbudil k další tvorbě. Na závěr zodpověděl pár otázek... a pak přišlo samotné vyhlášení. Jako vždy to bylo napínavé, Tyláček měl velkou konkurenci. I přes to ale vybojoval krásné třetí místo. Není to úplně ono, ale nemůžeme být vždycky první. Na postup do Brna – do celostátního kola to ale ještě stačí. Tak nám držte palce, ať to v Brně dobře dopadne...

Honza Kříž, 7.C

Pomoc dětem z Ugandy

Pan Heczko byl jedním z organizátorů sbírky školních a výtvarných potřeb určených pro děti z Ugandy. Do této sbírky se zapojila i naše škola. Určitě vás bude zajímat, jak to všechno probíhalo.

Proč jste se do Ugandy vypravil, jaký byl hlavní cíl cesty?

Do Ugandy jsem se vypravil, abych se zapojil do pomoci ugandské škole a sirotčinci. Také jsem chtěl obhlédnout situaci, zda by byla potřeba další spolupráce a co případně by nejvíce potřebovali.

Kolik členů měl váš pracovní tým, byli všichni z Písku?

Bylo nás pět ☺ - 3 muži a 2 ženy, z Písku jela bývalá žákyně Tylovy školy - Magda Bělová, ale ostatní byli z jiných měst.

Jak dlouhá byla cesta (km, hod) a jakými dopravními prostředky jste se dostali z domova až do cíle?

Cesta trvala okolo 14 hodin. Nejprve letíte z Prahy do Istanbulu v Turecku (2,5 hod.), tam obvykle několik hodin musíte počkat na let z Istanbulu do Entebbe v Ugandě (6,5 hod.) Někdy se ale ještě zalétá do Rwandy, kde nastoupí pár lidí, ale je to další hodina, kterou musíte vydržet v letadle. A pak když vystoupíte celý rozlámaní z letadla, ocitnete se v jiném podnebí s vysokou vlhkostí, protože letiště je u největšího jezera v Africe – Viktoriina jezera. Pak v lepším případě nasednete do

osobního auta, kde ale zpravidla bývá 2x více lidí, než očekáváte, a jedete 2,5 hodiny do Mityany (naše vesnice, kde jsme pobývali), ale pozor - už asi 3 roky mají asfaltovou silnici, takže to je úžasné! Poslední kilometry ale už nadskakujete, protože když skončí asfaltka – jedete buší po velmi nerovné cestě.

Jaké jste měli ubytování, jak vám chutnalo místní jídlo?

Ubytování jsme měli nad naše očekávání – zděná budova s okny, malé útulné pokoje a dokonce splachovací WC ☺, což je opravdu rarita. Ale za to může český tým, který tam byl minulý rok a toto vše vybudoval. Ale gekoni tam lezou po zdi, ať jste Češi, nebo Ugand'ané. A jídlo – pestré a zdravé. Banány, matoke (banánová kaše, která se dusí ze speciálních zelených banánů), fazole, brambory, kukuřice, manga, papája, ananasy – prostě hlavně ovocné království.

Kolik žáků navštěvuje školu, ve které jste pomáhali?

Dětí je asi 180, z toho 90 zůstává ve škole i přes noc a víkendy. Nemají kam jít, nemají rodiče, a tak tam jsou a paní ředitelka se o ně stará. Samozřejmě ji pomáhají i ostatní učitelé.

Jak vypadá všední den afrického školáka?

Ráno před 6. hodinou vstává, protože hned musí dojít pro vodu do nějakého potoka, potom pomůže v kuchyni a jde do školy. Starší děti mají školu až do večera, protože se toho musí více naučit, tak aby nějaké

dny mohly zůstat doma a pomáhat uživit rodinu. Sedmáci končili okolo 18. hodiny, ale okolo oběda měli asi dvě hodiny volna. Pak domů a zase pracovat. Možná zůstane i trochu času si zakopat na louce fotbal, ale musí se dát pozor, pasou se tam krávy ☺.

Co všechno jste do zdejší školy přivezli, z čeho měli největší radost?

Přivezli jsme oblečení, boty, kreslicí potřeby, finanční dar od dárců... A hodně hraček od dětí z vaší školy. To samozřejmě nejvíce ocenily právě děti, které nemají ani vlastní míč.

Chystáte se tam ještě někdy? Proč?

Moc rád bych se tam znova podíval a znova mohl být u toho, když se děje dobrá věc. Rád uvidím děti i učitele i to, jak dokáží být šťastní, i když mají daleko méně

materiálních věcí, než my. Ale mají víru v Boha a přesto, že jsou chudí, dokáží se radovat a neztrácejí naději, že vše zvládnou.

Jak se vám líbila africká příroda?

Nádherná, úchvatná, pro nás, Evropany, je to opravdu exotické – ale také nebezpečné. Oni ví, co si můžou dovolit, my ne. ☺

Máte z Ugandy nějaký hodně zajímavý zážitek?

Honil mě hroch, naštěstí mě jen vyhnal ze svého území a nechal mě být. Jinak bych byl asi trochu placatý. Nezapomenutelné bylo, když jsem si povídal s dětmi.

Za rozhovor děkuje Honza Kříž, 7.C

**Slunce svítí pro všechny
Školní akademie 2014 - 7. května v DFŠ**

Letošní Akademie měla ve znaku slunce. A jako slunce svítí pro všechny lidi, tak i naše škola je místem pro všechny děti. Programem nás provázelo AHOJ v různých jazycích. 13 jazyků symbolizuje národy a země, odkud se děti přistěhovaly nebo kde mají své rodinné kořeny... a nyní jsou našimi spolužáky. Také jsme si řekli AHOJ v jazycích, kterým se učíme. Naše škola má otevřené dveře nejen pro děti různých národů a jazyků, ale potkáte ve třídách i děti věřící, děti nevěřící, děti nadané i ty, které musí každý úspěch vybojovat, vynikající sportovce i děti handicapované. Prostě... každý touží mít své místo na slunci.

„Na světě je jedna řeč, které všichni rozumí. Je to jazyk nadšení, věcí vytvořených s láskou a chutí, touhou dosáhnout toho, o čem sníme nebo čemu věříme.“ (Paolo Coelho)

Akademie je tu pro nás - děti a dospělé. Objeví se na ní mnoho talentů, představení se povede i nepovede. V zákulisí a v šatnách je vždy firmol, ale na jevišti to jenom září. Akademie se i tento rok moc povedla.

Jako každý rok se už ráno od 8 hodin nosily kulisy do divadla. Za hodinu už začínala generálka. Některé dívky v roli chůviček hlídaly malé děti. Já s holkama jsme měly taneční vystoupení. Na generálce nám stoupla tréma, když jsme na pódiu udělaly docela dost chyb.

Večer se blížil..Sešly jsme se u Elišky. A začalo česání. Eliška nám udělala krásné účesy.

Do divadla před 6. hodinou večer začali přicházet lidi. Nečekali jsme, že jich bude tolik, a tak čas ubíhal... Představení za představením, v šatnách se střídalo plno dětí. Po 8. hodině jsme se začínaly připravovat a rozcvičovat my. Poté jsme jen čekaly v zákulisí. Někdo byl bez trémy, ale u mě by se dalo říci, že se mi hrůzou klepala kolena. Přišel ten okamžik, opona zatažená, šly jsme se připravit na pódium. Ještě jsme musely odklízet slámu po předešlé hře. Paní učitelka Bačáková to trochu nadlehčila, když nám řekla: „Holky, já bych nejradši tančila s vámi.“ Potom už musela odejít.

Opona se rozhrnovala, my stály zády k divákům, krok dozadu, škobrtnutí o oponu, pomalé sednutí. Hudba začíná hrát... a my začaly tančit. Tak lehce a jemně se mi snad ještě netancovalo. Zdálo se mi, jako bych létala, ten pocit lehkosti... A najednou konec, potlesk a zatažená opona. Doteď mi buší srdce, když si vzpomenu na ten pocit, jaký jsem měla při tancování. Strašně to všechno uteklo a já jsem si to užila naplno, jako nikdy předtím. Naše poslední vystoupení na akademii. A náš poslední rok na této úžasné škole.

Dominika Humpálová, 9.A

1. Indiánský tanec, 1.B
2. Recituje a zpívá 1.C
3. Hlídač krav – tančí 1.A
4. J. Seifert: Maminka – recitují H. Bělová, L. Šafaříková, P. Feitová, hudebně doprovázejí žáci 4.D
5. Když jde malý bobr spát – zpívá 1.D
6. Vyděšené strašidlo – zpívá ŠD5
7. P. Šrut: Hrozně věci, M. Macourek: Housenka- recitují P. Vovesný, 2.A, M. Záluská, 3.B
8. Beat-box – D. Raiz, 6.C
9. Staré pověsti české – dramatický soubor 1. stupně
10. Pódiová sestava – gymnastický kroužek 1. a 2. stupně
11. V. Steklač: Teta Klára – recituje J. Vovesná, 5.C
12. Pásmo lidových písní, V šípkových růžích – pěvecký sbor 1. stupně
13. Lodní deník – křesťanský dramatický kroužek Klubíčko
14. Píseň do Superstar – zpívají a hrají K. Ajchlerová, M. Šálek, A. Stará (8.B), M. Novodvorský, 8.C
15. Kanikuly a jiné písně či říkanky v ruštině – žáci 2. stupně
16. Pohádka o koblížkovi – francouzština 9. a 8. tříd
17. V autobusu – scénky a písničky kroužku angličtiny 1. stupně
18. A. de Saint Exupery: Malý princ – recituje E. Malečková, 6.B
19. Okno mé lásky, Rockn´roll pro Beethovena, Hallelujah – zpívá

a na hudební nástroje hraje pěvecký sbor
2. stupně
20. E. E. Whiteová: Titanic – přednáší
V. Hurtíková, 6.B
21. Na flétny hrají K. Ajchlerová, 8.B,
A. Ševčíková, B. Velková (5. a 4. třída) –
soubor Yamaha

22. L. J. Smith: Upíří deníky – recituje
D. Papežová, 9.C
23. Ukolébavka – tančí dívky z 9.A
24. Joni Mitchell: Both sides now –
přednáší V. Hrdličková, 9.C

My devátáci 2014

Reportážní koláž vytvořená z názorů 9.A, 9.B a 9.C

Proč reportáž právě o nás? Čím jsme jedineční? Jsme elita této školy a každý z nás si vytvořil svůj názor na školu, na život ...

Proč právě my?

- Jedineční jsme určitě tím, že právě vycházíme a už sem do této školy nebudeme chodit. Taky protože se známe dýl, máme k sobě vybudovanou jakousi větší důvěru, zažili jsme spolu mnohem víc než třeba šestáci a tak ... A možná jsme i rozumnější. ☺
- Tak jsme tu nejstarší... a největší kingové, samozřejmě. Všichni jsou rádi, když se znají s náma devátákama (he, he).
- Devítku si moc užíváme, hlavně teď po přijímačkách. Čeká nás ples, na který se připravujeme a těšíme.
- Pro dobro lidstva: Snad nikdo není jako my.
- Jsme dospělejší, už tak nějak víme, co chceme. Někteří se už umí chovat ve společnosti.
- Jsme prostě neej! Rádi chodíme na bowling, na párty a na akce. Jsme spolu a žijem!!! Máme rozum. PS: Někteří!!
- Máme v hlavě už něco víc než ti mladší. Bereme už víc věcí vážně.
- Kdo jiný dokáže učitele naštvat během pár minut a pak se zas chovat jako andílci ☺ ?
- S učiteli máme největší a nejdelší zkušenosti – ty můžeme předávat dále (aneb kam dát taháky, na co si dát pozor ...)
- Můžeme učit ty menší (nejen blbostem). Už jsme skoro dospělí a některé věci dokážeme řešit s nějakým přístupem. Už jsme ti, co tahle škola vychovala a připravila na další cestu.

Jaký je tvůj oblíbený hudební žánr? Co ti ta hudba dává?

- Electromusic a částečně dubstep, mám rád vysoké basy, pak můžu být vytržený z reality a ignorovat čas a okolí.
- Pop music, rap, Tomáš Klus – má dobré texty, jsou pravdivé.
- Poslouchám rock... velice se mi líbí. A PROČ? Jsem k ní veden, dá se říct, už od mala.
- Rap, electro, dance, house a soundtracky z filmů. Relax, názor, rady do života.
- Celkově elektronická hudba...dubstep, techno, electro, house... jelikož tu hudbu dělám, tak mi dává hodně energie, hudbou řeším všechny problémy...
- Hardstyle, techno a všechny jeho větve + VÁŽNÁ HUDBA, protože se tam obvykle nezpívá, takže vám jenom ten rytmus a vaše nálada „řekne“, jak tu hudbu máte cítit.
- Můj oblíbený žánr je pop. Hudba mě dokáže uklidnit. Když mám špatnou náladu, zapnu si nějaký swing, který mně uklidní. Hudba je náruč, která mě nikdy neodmítne.
- Pop – rock (nejčastěji Pink Floyd) – líbí se mi jejich texty a typ melodie.
- Poslouchám všechno možné. Hlavně podle nálady. Ale převážně RnB, pop... Hudba je pro mě vším. Nedokážu bez ní být. Dává mi jistotu a naději.
- Můj oblíbený žánr je pop. Ale také poslouchám rap. Má oblíbená skupina je One Direction a 5SOS (5 second of summer). Nemám moc ráda metal, ale neodsuzuji to, jak to někteří dělají. Štve mě to, když si povídám o 1D a všichni řvou, ať držím hubu, že jsou to gayové.
- Pop, rock, čínské melodie, protože mi to přijde uklidňující a zároveň hudba, která dokáže dodávat moji oblíbenou náladu.
- Pop, hudba na párty. Hudba je moje všechno. Když jsem naštvaná, nudím se, ale i když mám dobrou náladu, pořád poslouchám hudbu. Je pravda, že někdy, když jí zrovna neposlouchám, tak si aspoň zpívám (i když falešně). Bez hudby si nedokážu představit den. Je to takový můj každodenní rituál.

Na který zážitek ze ZŠ si vzpomeneš?

- ❖ Zážitek? Těch mám plno, ale strašně mi bude chybět to, jak s mojí BFF dostáváme při hodinách záchvaty smíchu. :-DD Někdy se z toho až válíme po zemi. :-D
- ❖ Bylo moc zážitků, ale nej bylo... asi když jsme jeli na výlet v 6. třídě na kole. A to, jak jsme „bloudili“ a jak si pak p. učitelka roztrhla kebuli. :-D
- ❖ Když naše třída 9.C jela na farmu... Dělalí jsme tam SELFIE s krávama. :-D Byla to sranda... hlavně když mi kráva žužlala kabelku... -_- :-D A také jsme si ty telátka pojmenovávali. :-D
- ❖ Zážitek, příběh, trapas? No... zpíval jsem, že jsem letadlo, a za rohem stálo pár učitelů. :-D
- ❖ Martin, když málem rozbil hlavu p. učitelce. Zabouchl dveře takovou silou, že paní učitelka odlítla. :-D
- ❖ Zážitek, příběhů a trapasů jsem za těch 9 let zažila spoustu. Zábavné bylo třeba chytání svatební kytice, kterou nakonec chytil Woky. :-DDD
- ❖ Jednou se Pepa houpal na kružích a proletěl se na záda. Nic se mu nestalo, ale byl toho plnej FB. :-D

Na jakou jdeš školu? Jak jsi prožil/a přijímačky?

- Jdu na gymnázium do Písku. Vybrala jsem si ho proto, že mě baví se učit. Taky trochu i proto, že jsem se ještě nemusela rozhodnout, co chci dělat dál. Z přijímaček pro mě bylo nejhorší to čekání. Ale ta radost z přijetí... ta stála za to!
- Já jdu na gymnázium do Písku. Vždycky jsem chtěla na gymnázium. Je to tak trochu naše rodinná tradice. Když jsem přišla na gymnázium na zkoušky, byla jsem docela nervní, ale moje nervozita ještě stoupla, když všichni vyndali pozvánku. Hrkló ve mně: „Vždyť já jí nechala doma!“ Rychle jsem volala domů a po chvíli už jsem letěla ze schodů naproti mamce. Ještě štěstí, že měla pozvánku s sebou v práci.
- Na pedagogickou školu v Prachaticích. Myslím, že mě to bude bavit. Ze zkoušek jsem měla docela strach a bála jsem se, že mě nevezmou, a jsem ráda, že mě vzali. ☺
- Střední zdravotnická škola. Protože chci pomáhat zdraví lidstva. Přijímačky byly na obou školách naprosto jednoduché, byl jsem bez problémů přijat.
- Já jdu na gymnázium ve Strakoniciích, protože mě nejlépe připraví na vysokou školu. Mně se přijímací zkoušky vůbec nelíbily. Byla jsem pořád ve stresu, až mi bylo špatně. Osobně bych přijímací zkoušky úplně vypustila, protože o budoucím životě rozhoduje jeden blbej test, který se nám nemusí vůbec podařit.
- Jdu na OA do ČB, od třetího ročníku si vyberu zaměření a ráda bych i na vysokou školu. Můžu jít na cestovní ruch, jazyky a mnoho dalšího, ale mě nejvíc láká žurnalistika, od blogování k ní mám blízko. ☺ Bavilo by mě to nejvíc.
- Já jdu na zdrávku, ale že by se mi tam zrovna chtělo, to se říct nedá. Jdu tam tak trochu z donucení rodičů a všech příbuzných. Ale co, jsou to jenom 4 roky. Zkoušky byly v pohodě a občas i zábavné.
- SOU Milevsko - truhlář, protože mě práce s dřevem baví. Domácí zkušenost sestavování nábytku. A navíc vedle nás budou mít SOU holky. :D
- Jdu na SPŠ strojní a stavební Tábor, obor stavebnictví. Zkušenost ze zkoušky dobrá, našel jsem si plno nových kamarádů.
- Jdu na SŠ lesnickou v Písku! Baví mě příroda. Přijímačky byly super. Měla jsem je hotové za pár minutek a docela mě bavily.

Quo vadis? Kam kráčíš? Jaké máš plány do budoucna?

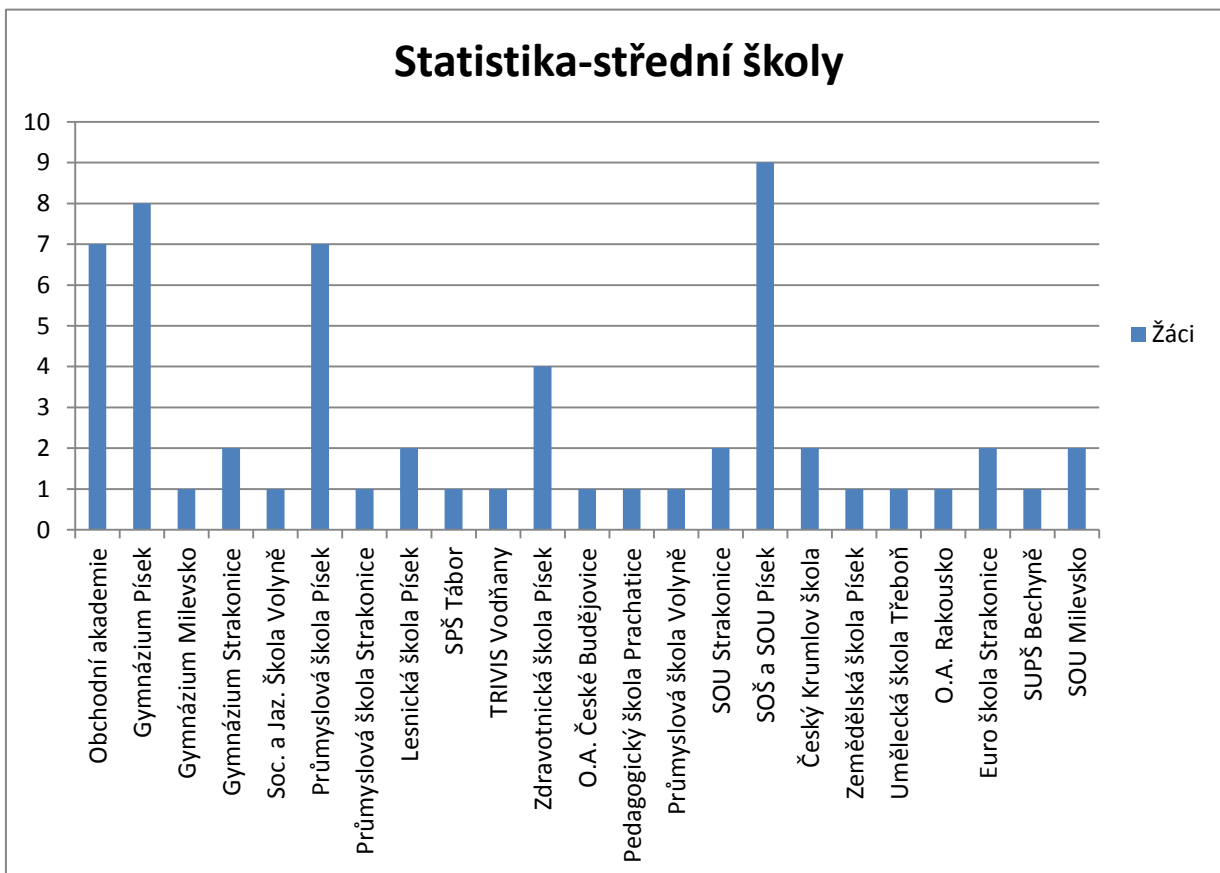
- Chtěl bych se stát politikem, protože mají hodně peněz a přitom nemají náročnou práci.
- Moje plány do budoucna jsou takové, že si adoptuji postižené děti a taky děti, které nikdo nechce.
- Já chci jít po gymnáziu na veterinu - obor koně. Po vystudování si chci časem založit svojí luxusní sportovní stáj s koňmi. Chci pomáhat koním, ale i se budu zúčastňovat Mistroství ČR v parkuru. Snad budu mít skvělého manžela a hodně děti.
- Mé plány do budoucna? Bez problému zvládnout střední školu, dostat se na vejšku a poté zkusit jít na detektiva (nejspíš).
- Chtěla bych být doktorkou, ale teď se zabývám přítomností a budoucnost moc neřeším.
- Dodělat učňák a potom jít do práce za bratrem do Německa. Dělat řezníka s úžasným platem... a pak žít spokojeně se svou přítelkyní.
- Kam kráčím? To je otázka k zamyšlení. Každý by chtěl úspěšnou budoucnost. Určitě bych chtěla mít úspěšnou práci.
- Moje plány? Každý si jde za tím, co cítí. Já jsem se rozhodl pro práci fotografa, tak to je můj cíl. Po SŠ chci vystudovat VOŠ nebo VŠ a poté si otevřít nějakou Fotoagenturu.

- Chtěl bych udělat maturitu a pak jít buď na ČVUT nebo Matfyz, ale to ještě nevím na 100 %. Ale určitě chci minimálně na jeden rok do Japonska do nějaké vesničky, potom bych se chtěl odstěhovat na Floridu nebo na Aljašku, oženit se a žít AKTIVNÍ život, ale kdo ví, co bude?
- Nejraději bych se zabýval světovým obchodem, nosil drahý oblek a pracoval v nějaké firmě jako manažer.
- Chtěl bych si splnit svůj sen: stát se hudebním producentem elektronické hudby...
- Mít super práci, milujícího manžela s rodinou.
- Jít na vysokou a odstěhovat se do USA.

Po čem se ti bude nejvíc stýskat? Co ti bude chybět?

- ✓ Školní bufet, soplíci v naší třídě.
- ✓ Bude mi chybět smích naší třídy, všechny ty hlášky, které se v hodinách nebo i mimo vymyslí. Humor některých učitelů. I to, jak umí zařvat. Ty naše hádky. Taky obědy ve školní jídelně. Devět let je prostě devět let.
- ✓ Svým způsobem mi budou chybět úplně všichni, i ti, které nemám moc rád. Vše, co jsem s nimi prožil, bylo skvělé. Nejlepší byly chvíle, kdy jsme byli všichni jako jedna velká rodina.
- ✓ Asi všichni, dokonce možná i ty Lád'ovo blbý řeči.
- ✓ Bude mi chybět, když si kluci povídají černý humor. Já to nemám moc ráda, ale tomu se nejde nesmát. Potom... jak jsem v 8:00 otevřela spolužákům, když nestihali.
- ✓ Bude mi chybět celá třída. Protože jsme strašně skvělý kolektiv a rozumíme si. Bude mi chybět to, že jsme tu nejstarší.
- ✓ Nejvíce mi bude chybět celá třída. I paní učitelka třídní. I když jsou někdy nějaké neshody, pořád stojíme při sobě.
- ✓ Asi celá třída. I když se s někým nebavím, tak mi budou chybět všichni. Myslím, že až opustíme třídu, tak začneme úplně nový život, na nové škole, s novými lidmi. Tahle třída je jako moje druhá rodina.

Výtvarná noc prvňáčků ve škole

V pátek 4.dubna se žáci z 1.C zúčastnili akce pod názvem Výtvarná noc ve škole.

V pátek jsme se sešli před školou, odnesli jsme si osobní věci do třídy a pak jsme navštívili stálou výstavu ryb v Prácheňském muzeu.

Náplní byla kresba ryb, malba kulis a příprava plochy na novou výmalbu chodby na I. stupni.

Výstava byla dětem motivací ke kresbě ryb, které budou součástí výzdoby školy.

Po návratu děti začaly již s uvedenou kresbou. Ve skupinách pak malovaly kulisy na školní akademii. Na závěr pátečního dne, spíše večera, jsme umyli prosklený válec na chodbě I. stupně od starší malby, a to za velké pomoci dívek z 6.C, Terezie Štědrónské a Ráchel Heczkové. Tím jsme si připravili plochu pro novou výmalbu na téma „Vodní svět“.

Po večeri a osobní hygieně se děti uložily do spacáků ve své třídě a těšily se na čtení pohádky. Tím jsme si připomněli 14. ročník pohádkové Noci s Andersenem.

Dětem se dobrodružná akce líbila.

Třídní učitelka, Eva Hralová.

Veselé zoubky

V rámci preventivního programu „Veselé zoubky“ (vypracovaného PR oddělením dm drogerie market s.r.o.) se žáci prvních tříd seznámili s mnoha zajímavými informacemi o lidských zubech. Formou DVD „Jak se dostat Hurvínkovi na zoubek“ a Metodického programu pro interaktivní tabuli se děti dozvěděly, jak zuby fungují, jak rostou, k čemu je máme a co je zubní kaz. Důraz byl hlavně kladen na prevenci zubního kazu, tzn. jak si správně čistit zuby, jaká je vhodná výživa, výběr vhodného zubního kartáčku a proč je důležité navštěvovat zubního lékaře.

Vyplněním úkolů v pracovním listu a na interaktivní tabuli si děti získané vědomosti ověřily a tím i upevnily. Za

odměnu dostaly taštičky s produkty péče o zuby.

V závěru lekce si všichni žáci prakticky vyzkoušeli správnou techniku čištění zubů a výtvarně zdokumentovali celou lekci.

Eva Hralová, třídní učitelka 1.C

Návštěva u uměleckého kováře

Dne 5. 5. 2014 jsme navštívili v rámci kroužku „Chytré hlavičky“ uměleckého kováře pana Jiřího Bajera v jeho dílně na adrese Chelčického ulice v Písku.

V rámci exkurze nám ukázal, jak se dříve vyráběly hřebíky, jak se udělá otvor do kusu oceli bez použití vrtáku nebo jak se vyrábí koule z oceli. Viděli jsme práci s bucharem, zjistili jsme, co jsou to okuje a mnoho dalších zajímavých informací ohledně tohoto řemesla. Prohlédli jsme si vybavení kovářské dílny. Pan Bajer nám ochotně zodpověděl naše dotazy.

Jana Mohňanská

Moje výstava ve Vsetíně

Výstava trvala od února do dubna 2014 v Masarykově veřejné knihovně. Co to bylo za téma? Roubenky, zbojníci, Valaši, no prostě Valašsko. Výstavu použili při literární soutěži žáků ZŠ okresu Vsetín na téma „lidové pověsti“. Na výstavě byly hlavně kresby, perokresby a jedna tempera. Byla malována na dřevě.

Matěj Kadlčák, 3.A

Jindra a mluvící koza

Jednoho dne se Jirka vzbudí a říká: „Maminko, půjdu do světa.“ Maminka na něj vykulí oči a říká: „Snad si se dobře rozmyslel. Co můžu dělat?“ „Jen mi dej sebou kozu, ať mi není smutno.“ Maminka mu upeče chleba a Jirka s ranečkem i kozou odchází. Po dlouhé cestě našli pohozenou knihu. Koza řekla: „Uděláme si z ní oheň. Alespoň nám nebude zima.“ Jirka se lekl: „Ty mluvíš?“ „Mluvím, protože nejsem jen tak obyčejná koza. Hádej, jak se dozvíš víc?“ Jirka byl

překvapený, že koza mluví. Zatáhl jí za ocas, jestli se mu to nezdá. „Ně to nedělej!“ vykřikla koza. „Musíš mi dát pusu.“ Jirkovi se moc nechtělo, bral to jako legraci. Jaké však bylo jeho překvapení, když najednou před ním stála dívka. Jmenovala se Alenka. A byla svatba veliká. Zazvonil zvonec a pohádky krátké je konec.

Natálka Hesounová

Jazykový kurz 2014

Mnozí z vás si myslí, že chodit do školy je nuda a velké utrpení. Ale mýlíte se. Můžete se přihlásit na různé kurzy. Letos

ve dnech 31. 3. až 4. 4. proběhl jazykový kurz na Nových Hutích na chatě Kodrea. Když se v hodinách angličtiny či němčiny

snažíte a nemáte problémy se svým chováním, máte velkou šanci se na tento kurz dostat. Cena je přijatelná, vaří tam výborně, pitný režim je vždy zajištěn, pokoje nevypadají špatně, prožijete spoustu zábavy, seznámíte se s jinými lidmi a taky se něco naučíte. Naše velké dobrodružství začalo v pondělí v osm hodin ráno, kdy jsme odjeli autobusem. Krásné počasí se nám zalíbilo. Svítalo slunce a bylo teplo. Ihned po příjezdu se nám uvolnily pokoje. Dopoledne a odpoledne probíhaly výukové bloky.

Chodili jsme na procházky a hráli různé soutěže o umístění. Večer se zpívaly anglické a německé písničky. Ve středu se šlo do naší oblíbené cukrárny a ve čtvrtek jsme tančili. A pak přišlo to, co nikdo nechtěl. Byl čas si sbalit věci, dodělat poslední projekty, nastoupit do autobusu a odjet domů. I když autobus přijel déle, přesto jsme se loučili s velkým žalem. Rok je dlouhý a my se opět budeme snažit, aby nás paní učitelky vybraly na jazykový kurz 2015.

P. Černý, 7.C

V tanečním rytmu

Ve sportovní hale Elim se rozezněly taneční rytmy různých žánrů nejprve pod názvem „Letem světem“. Představil se nám taneční kroužek Berušky pod vedením Z. Bínové a M. Lejčarové, děti z 1.A H. Gallasové, 1.B Z. Bínové, již tradičně Tereška Bečvářová a Natálka Levorová z baletní školy Flash Dance M. Kotrbové, s vlastní choreografií tanečnice 9. tříd M. Hlavničkové a letos poprvé Taneční studio T–Dance Gabriely Kroutilové (naší bývalé žákyně). První část jsme ukončili taneční přestávkou pro naše nejmenší tanečníky. Druhou část programu věnovanému line dance zahájila partnerská skupina DTCS Louisiana se svým country vystoupením pod vedením M. Kučery a B. Hvozdové. Svým vystoupením určitě zaujaly i tanečnice 9. tříd M. Hlavničkové a taneční kroužek line dance M. Lejčarové společně se školním klubem line dance za účasti p. učitelek.

V ukázkách z mezinárodní soutěže CZECH OPEN se nám představili naši současní i bývalí žáci: T. Říha, G. Janovská, M. Kelerová, K. Mádlová a S. Krausová. Párový tanec nám zatančili již zkušení tanečníci M. Kučera a B. Hvozdové. Za doprovodu lektorů line dance T. Dvořáka a M. Kučery nám tančily M. Hlavničková a M. Lejčarová. Závěrem této části byla taneční přestávka line dance. Třetí část večera patřila tanečníkům standardních a latinsko-amerických tanců

z taneční skupiny Čtyřlístek ze Strakonice pod vedením manželů Motlových.

Celým večerem nás provázela moderátorka Y. Zuntová, vedoucí TCS Louisiana T. Dvořák a p. Motlová.

Děkujeme za podporu naší taneční akce vedení školy, zaměstnancům školy a Elimu, děkujeme rodičům a všem divákům za povzbuzení při tanečních výkonech a hlavně všem malým i velkým tanečníkům a jejich vedoucím za přípravu a budeme se těšit zase za rok.

M. Lejčarová

Výuka aranžování na SOU Písek

V pátek 25. 4. jsme s děvčaty z osmých tříd a s paní učitelkou Vácovou navštívily odborné učiliště v Písku. S sebou jsme si přinesly různé přírodniny, např. větvičky, květiny, fazole atd.

Další aranžovací materiál nám poskytli přímo na učilišti. Naším úkolem bylo vyrobit si a ozdobit rámeček, který se pak dá pověsit na zeď.

Na SOU se nám věnovala paní učitelka Rychtaříková společně s několika děvčaty, budoucími aranžérkami. Pod jejím vedením jsme si nejprve vystříhly rámeček z kartonu, do něj vlepily mřížku z bambusu a rámeček jsme ozdobily např. hoblinkami ze dřeva. Takto připravený rámeček jsme ozdobily různými listy, větvičkami, kytičkami z fazolí a zrnek kávy, každá podle své fantazie.

Kristýna Ajchlerová, 8. B

Kaligrafie v muzeu

V úterý 25. března 2014 proběhla v přednáškovém sále Prácheňského muzea v Písku malá kaligrafická dílna za účasti žáků 7.C Základní školy J. K. Tyla. Akce byla součástí projektu *Čtení z Písku – setkání a tvůrčí dílna*, který podpořilo město Písek v rámci grantového programu na podporu kultury v roce 2014. Snažíme se zprostředkovat setkání mezi studenty a spisovateli, básníky a vůbec autory psaného slova z Písku a okolí. Hlavním tématem letošních přednášek a tvůrčích dílen jsou různé podoby řeči a písma. Jednou z oslovených byla Lucie Dědičová, kterou znají hosté písecké čajovny, autorka haiku (úryvky na www.ctenizpisku.cz) a lektorka japonské kaligrafie. Slovo kaligrafie pochází z řečtiny a je odvozeno od slov krás a písmo. Jde o

určitý typ krasopisu, který je občas noční můrou prvňáčků. Do japonštiny lze slovo kaligrafie přeložit dvěma způsoby. Prvním blízkým krasopisu a druhým, který se *nazývá šodó* (書道) neboli cesta psaní, ve které jde o umělecký projev. Kaligrafie se možná zdá být lehká. Vezmete štětec do ruky a uděláte pár tahů... Ale zdání klame. Nejdřív se člověk má uvolnit a vzpřímeně si sednout. Ne jako ve školní lavici. Záda musí být vzpřímená a rovná. Poté vezmete štětec a opět - ruka se nesmí nijak kroutit, ale musí být pevná a rovná. Štětec je kolmo k papíru a špička natočená do levého horního rohu. Ale je tu další zádrhel. Kaligrafie se musí psát pravou rukou, tím pádem leváci to mají těžké. Nejdříve jsme si procvičovali jen rovné tahy. To byl základ. Většinou se nám

štetec různě kroutil nebo jsme nebyli schopni ho udržet kolmo k papíru. Já patřím mezi leváky a musím uznat, že i když to nebylo moje první setkání s kaligrafií, bylo to stále těžké. Ruka se mi třásla a po hodině už i docela bolela, ale myslím, že to tak měli všichni. Nakonec se nám vyplatilo to dvouhodinové snažení a i nám se podařilo něco napsat. Byl to znak pro bambus. Ještě jsme se naučili bambus kreslit. Bylo to podle mě o dost lehčí než psaní. Šlo jen o to správně naředit vodu s inkoustem a dělat rovné tahy. Nejtěžší na tom byly asi listy, které se ke konci ztenčovaly, a to šlo jen postupným povolováním štetce. Ze začátku jsme museli přitlačit a ke konci zvolnit. Někomu to šlo hůře a někomu lépe, ale myslím si, že se všichni snažili a doopravdy se jim to povedlo.

Jsem moc ráda, že jsme se na takovou přednášku dostali. Nejen že jsme se něco nového přiučili, ale také nám to více přiblížilo „východní svět“, o kterém se jinak moc nedozvíme.

Eva Matoušová a Věra Matoušová, 7.C

A jaké byly názory některých žáků?

Fanda: Bylo to velice zajímavé a zjistil jsem spoustu zajímavostí o kaligrafii. Moc se mi to líbilo.

Adam: Bylo to super, protože jsem se dozvěděl něco nového. A hlavně jsem se ulil ze školy.

Denisa: Nejvíce mě bavilo malovat znak bambusu. Bylo to těžké, ale naučila jsem se něco nového a ochutnala jsem pravý japonský čaj.

Adéla: Moc se mi to líbilo. Bylo skvělé, že jsme si to mohli sami vyzkoušet a namalovat. Měli jsme na to dost času, takže jsme si s tím mohli dát práci. Paní,

kteřá kaligrafii organizovala, byla moc hodná. Bylo to skvělé.

Míša: Moc se mi to líbilo. Naučila jsem se spoustu nových věcí. Ochutnali jsme i japonský čaj, který byl silný, ale moc dobrý. Prohlédli jsme si i nástroje, které se používají v Japonsku k psaní.

Elishka: Přednáška o kaligrafii byla trochu nudná, ale když jsme začali malovat znak bambusu, začalo mě to bavit. Než jsme začali malovat celý znak, kreslili jsme na noviny jeho části. Moc mě to bavilo, přiučila jsem se něčemu novému.

Projektový den EVVO – Voda

Projektový den proběhl v úterý 15. 4. 2014. Letos jsme se rozdělili podle tříd a zúčastnili roadshow Ryby, exkurze do čističky odpadních vod nebo exkurze na skládku odpadu ve Smrkovicích. Po skončení jsme na stejné téma vytvořili informační plakáty. Nejlepší skupiny byly odměněny drobnými cenami za peníze Sdružení rodičů. Vyhodnocení provedli všichni žáci během třídnické hodiny a výsledky zveřejnil Ekotým.

Naše vlastní dojmy z Ekodne:

Líbilo se nám:

neučili jsme se
spolupráce ve skupinách při tvorbě plakátů
přednáška

Nelíbilo se nám:

smrad a zima na čističce nebo skládce
výroba plakátů
práce ve skupinách
30 Kč za přednášku, byla moc dlouhá

Za nejzajímavější zkušenosti jsme
považovali:

- setkání s raky – mohli jsme je vzít do ruky
- kolik odpadu se vytrídí na skládce a znova použije ve zpracovnách
- na čističce nám řekli, že nejvíce znečišťují řeku provozovny na konci města (po řece) a že lidé šetří a spotřebovávají méně vody než dříve
- nejvíce čištění vody komplikují čistítka do uší a vložky, které lidi splachují do záchodů (ucpávají čisticí zařízení)

- omastek z kuchyně se má slévat do plastových lahví a odnést na sběrné místo

A kdo vyhrál soutěž o nejlepší plakát?

Kategorie I (6.-7. ročník) – Život ve vodě
Marek, Šálek, Semerád, Kolpek T. (6.B)
Matoušová, Malíková, Uher, Levý,
Zelenková (7.C)
Černý, Vargová, Kellerová, Vlášková
(7.C)

Kategorie II (8. ročník) Čištění vody
Kolektiv 8.B
Marková, Staňková, Krejčířiková,
Marhánková (8.C)

Kategorie III (9. ročník) Skládkování,
Ekologické problémy zemědělství
Trojanová, Velíšková, Skřivánková (9.B)
Blažek, Feri (9.C)

Za Ekotým společně sepsali František
Procházka (7.C), Nikola Filipi (6.A) a
Yvona Zuntová

Zážitková škola Zadov

Ve dnech 9. až 11. dubna se na Šumavě uskutečnil kurz finanční gramotnosti se zábavným programem. Zájezdu se zúčastnili žáci tříd 7.C a 4.C a náhradníci ze 7.B a 4.B. Tento projekt hradila Evropská unie, takže jsme to měli zadarmo. Ve středu před osmou hodinou ranní se začalo plnit parkoviště na Výstavišti, kde se dav povídajících dětí

nemohl dočkat příjezdu autobusu. Cesta plynula rychleji než voda v šumavských potocích. Dopoledne jsme dojeli k hotelu Zadov, kde se odložila zavazadla a my podnikli nějaký ten výšlap po okolí, protože pokoje nám nestihli připravit. Počasí se proti nám vzbourilo, cestou do nás narážely proudy studeného větru. Hotel nás překvapil svým luxusem. Pokoje a koupelny vypadaly úžasně. Jídlo nám

velmi chutnalo, porce byly docela velké. Snídaně se uskutečnily formou švédských stolů. Hned ve středu nás rozdělili do skupin a každé té party se ujal lektor. Hlavním úkolem pro čtvrtáky bylo zahrát krátkou divadelní scénku a sedmáci měli natočit krátký film. Téma, které jsme měli zpracovat, nám neřekli. Dali nám pouze GPS a pár zeměpisných souřadnicí, které se musely pomocí navigace najít, a pak jsme pátrali po ukrytých indiciích. Takovému způsobu hledání takzvaných kešek se říká geokešing. Všechno jsme našli a vrátili se unavení na hotel. Čtvrteční odpoledne se pomalu chýlilo k večeru a

tento kurz se začínal blížit ke konci. Mezitím se naše skupina připravovala na natáčení filmu. I když byl ten film docela krátký, odnesli jsme si s sebou pár zkušeností a spoustu zábavy. V pátek dopoledne přišlo na řadu krátké ohlédnutí zpět za tím, co jsme prožili. Pak proběhla venku poslední aktivita. Po obědě, už dávno zabalení, jsme se vydali k autobusu a odjeli domů. Kurz se mi rozhodně líbil a Šumava nás opět nezklamala a dokázala nám, že patří mezi nejkrásnější místa vhodná na výlet nebo turistiku.

Pavel Černý, 7.C

DOPIS Z AKCE "FINANČNÍ GRAMOTNOST"

Zadov 10. 4. 2014

Ahoj Pát'o,
posílám Ti pozdrav ze školního výletu ze Zadova.

Včera jsme vyjeli z Písku v 8 h od svaté Trojice. Autobus nás dovezl až k hotelu Zadov na Šumavě, kde jsme byli ubytováni.

Po ubytování jsme se všichni sešli v konferenční místnosti. Slečna Stáňa nás seznámila s cílem naší zážitkové školy. Byli jsme rozděleni na tři skupiny.

Prvním našim úkolem bylo hledat čísla pro číselný kód do tajné jeskyně pro skřítky. Bylo to zajímavé. Čísla jsme hledali v lese, na louce i v okolí hotelu. Když jsme se vrátili do hotelu, šli jsme na oběd. Odpoledne jsme luštili sudoku a učili jsme se o líci a rubu mincí. Po večeři jsme hráli deskové hry.

Dnes po snídani jsme se dozvěděli výsledky sudoku. Naše modré družstvo bylo první. Dopoledne jsme hráli hru venku. Běhali jsme po dráze, kde mezi startem a cílem bylo šest stanovišť. Na každém z nich byla mince jiné hodnoty. Mincemi jsme házeli, a když nám padl líc, vrátili jsme se o jedno stanoviště zpátky. Když nám padl rub, běželi jsme o jedno stanoviště vpřed.

Odpoledne jsme hráli papírovou bitvu a potom jsme si vyzkoušeli divadelní hru - O bezkontaktní kartičce.

Pát'o, za chvíli jdu na večeři. Potom budeme hrát deskové hry.

Zítra dopoledne nás čeká venkovní hra, při které budeme luštit tajenku. Po obědě pojedeme domů.

Moc se mi tu líbí.

Pát'o, měj se hezky a brzy napiš.

S pozdravem Honza
Jan Havle, 4.C

Dopis ze Stožce

(třídenní ekologický pobyt na Šumavě - koláž z dopisů 8.C)

Ahoj Dinosaur,

jak se máš? Já se mám fajn. Podělím se s Tebou o svoje pocity z výletu, OK? Byla to bomba!

Bála jsem se toho hodinového čekání v Čičenicích, myslela jsem, že to bude nuda. Opak byl pravdou. Nejdřív jsme se najedli, pak fotili a hráli s Luckou hru na banány. ☺ A samozřejmě jsme se smáli. No, však nás

znáš.

Naše ubytování je velmi dobré a hodně se mi tady líbí. Ale jídlo za moc nestojí, až na pár výjimek. Chodíme na obědy a večere do hospody Kameňák, která je nedaleko od chaty. Když nám dojde jídlo, zajdeme si do samošky COOP.

Náš instruktor se jmenuje Vlád'a, říkáme mu přezdívkou Vlád'a Veverka. Programy, které zde provádíme, jsou zábavné. Na první aktivitu jsme se rozdělili do skupin... My jsme měli rodinu jezevců. Po hrách jsme se šli projít po vesnici.

Překvapil nás sníh, který jsme za celou zimu viděli málokdy. Všichni byli zmoklí a chtěli už do chaty. Tam jsme se pak vzájemně navštěvovali na pokojích až do devíti, kdy jsme se sešli v klubovně a hráli různé hry. Večer jsme si vyhlídli místo u schodů, kde jsme se pak stále scházeli.

Druhý den byl program Po stopách šelem. Na louce jsme hráli hry, pak v lese něco jako schovku. Brzy začaly padat kroupy a trochu sněžilo, takže nám byla zase zima. Naštěstí se počasí rychle střídá. Když jsme vyrazili kolem Studené Vltavy, už bylo zase teplo. Zapovídali jsme se a za chvíli jsme byli

zpátky. Hned jsme šli na oběd, který všem chutnal, protože byly řízký.

Odpoledne jsme šli ke Stožecké kapli. Cesta trvala 3 hodiny. Nahoru nám to strašně klouzalo, ale to bylo asi tím, že jsme se pořád smáli a padali jsme. Ale když jsme konečně došplhali nahoru na tu kapli, tak to stálo za to.

U kaple byla studánka a my se z ní napili. Poté jsme šli s paní učitelkou na skály. Když jsme tam došli, bylo to nádherný! Krásný výhled. Když jsem šel dolů, málem jsem spadl, protože jsem měl niky. Vraceli jsme se cyklozkratkou. Ke konci mě hrozně bolely nohy. K večeri bylo rizoto, ale já neměl hlad a chuť rizota jsem ani necítil, protože jsem měl zmrzlou pusou. Pak jsme měli přednášku o rybách.

Potom jsme šli do chaty, převlékli jsme se a měli diskotéku. Ze začátku nikdo netancoval, a poté se všichni rozjeli a tancovali. Po večerce jsem hned usnul.

Dnes je den odjezdu. Ale ještě jdeme vyrábět šindele.

Pa, s pozdravem Jednorožec

Školní výlet do Tábora

Výlet jsme uskutečnili společně se 6.C v pátek 2. května 2014. Řádně natěšení jsme se všichni sešli na domluveném místě a vyrazili do Tábora. V Táboře (druhé největší město Jihočeského kraje) jsme měli v plánu navštívit dvě muzea: Muzeum čokolády a marcipánu a Muzeum Lega. Obě tato muzea se nachází v historickém jádru města.

Jako první jsme navštívili Muzeum čokolády a marcipánu. Hned po příchodu nás zavedli do „dílničky“, kde jsme měli připravený marcipán různých barev. Zde jsme mohli využít vlastní fantazie a tvořivosti a vyrobit si vlastní výrobek

Další zastávkou bylo Muzeum Lega. Hned na úvod jsme všichni zhlédli film o historii Lega. Pak následovala samotná prohlídka. Expozice je rozdělena na několik tematických celků, jako např. Piráti z Karibiku, Star Wars, či světoznámé stavby z celého světa. Zde jsme mohli ukázat, jak jsme šikovní a něco zajímavého postavit. Někteří ještě navštívili zdejší

z marcipánu, který nám poté dárkově zabalili. Pak následovala prohlídka figurek z marcipánu. Nejvíce mě zaujaly ty pohádkové, ať už samotné figurky, nebo jen šaty (např. od Blanky Matragi). Kluky oslovila nadživotní socha hokejisty Jaromíra Jágra z čokolády. Zajímavé byly také obrazy malované čokoládou a čokoládový model náměstí v Táboře a jiných budov. Zde jsme také zhlédli dokument o výrobě čokoládových bonbónů. V katakombách muzea jsme pak viděli „čertovské peklo a kouzelný les“. Nakonec všichni nalákáni na všechny ty mlsky jsme spěchali je koupit a konečně ochutnat.

obchod a jiní zas šetřili peníze na nákupy při očekávaném rozchodu.

Asi po hodině, kdy všichni brali zdejší obchody útokem, jsme se vraceli zpět domů. Nevím, zda se všem podařilo čokoládové mlsky z muzea přivést bez úhony, ale mně ano. Celá moje rodina si na nich pochutnala. Byl to krásný výlet a budu na něj ráda vzpomínat.

Nela Vondráková 6.B

Cesta bolestných kamenů

Ve středu 16. dubna jsme se zúčastnili slavnostního otevření Cesty bolestných kamenů. Je to projekt Obchodní akademie v Písku, jehož cílem je „pojmenovat bolesti moderního člověka, pomoci je uchopit u sebe, prohloubit sociální citění ve vztahu k druhým a pomoci posunout moderního člověka k naději...“

A tady jsou některé postřehy devátáků z této akce:

Líbilo se mi celé slavnostní zahájení, známé a významné osobnosti, nápad a

myšlenka celého projektu, řeč pana starosty a pana kardinála.

Chyběly mi u jednotlivých kamenů příběhy těch lidí, kteří je napsali (nám je při slavnostním otevření četli studenti OA, ale ostatní lidé později nebudou vědět, co jednotlivé nápisy na kamenech vlastně skrývají.

Nápisy splývaly s pozadím a nebyly vůbec čitelné.

Myslím, že se to do Píseckých hor moc nehodí.

9. B a Martina Pobříslavá

A něco z historie

Štěstí až napotřetí

Kdysi dávno se polskému králi Přemyslovi narodila dcerka. Holčička rostla jako z vody a čas plynul také rychle. Malou

Elišku měli rodiče rádi, ale jak už to v životě bývá, smrt si odnesla nakonec oba příliš brzy. O smutné osiřelé děvčátko se chvíli starala jeho tetá. Už ve čtrnácti

letech se mladá princezna stala figurkou na politické šachovnici. Ovdovělý český král Václav II. si ji vzal za ženu. Eliška mu tak posloužila jako klíč k polské koruně. Brzy se z ní stala královna Eliška Rejčka.

Z manželství se narodila dcerka Alžběta. A hned o týden později mladý král zemřel. O rok později nastaly boje o trůn. Čechy ovládl Rudolf Habsburský, který si vzal pro jistotu právě Elišku Rejčku za ženu. Jenže ten nečekaně skončil a moci se ujal Jindřich Korutanský, manžel Eliščinu nevlastní dcery Anny. Špatný král Rejčku věznil a pak vyhnal, ale na trůně se dlouho neudržel, protože ho svrhli švagrová Eliška Přemyslovna a její manžel Jan Lucemburský. Po tomto uskutečnění se dvojnásobná vdova přestěhovala do Brna, kde se zamilovala do šlechtice Jindřicha z Lipé. Po jeho smrti roku 1329 hodně truchlila. O šest let později ho následovala do hrobu a spočinula tak po jeho boku. Jindřich jí na rozdíl od obou královských manželů nepřinesl velké bohatství, ale životní štěstí.

P. Černý, 7. C

O statečnosti, lásce a velkém smutku

Tento příběh vypráví o české královně Elišce Přemyslovně, která byla velmi sebevědomá, odvážná a nešťastná. Za své neobyčejné vlastnosti však musela zaplatit hodně velkou cenu.

Kdysi dávno žil král Václav II. se svou manželkou Gutou. Ta mu dala deset krásných dětí, ale jen čtyři se dožily dospělosti. Po posledním porodu mladá královna zemřela. Václav se potom oženil s ještě mladší Eliškou Rejčkou. Ale o pár let později skonal na tuberkulózu a o rok déle byl zavražděn v Olomouci jeho syn Václav III. S velkými ztrátami příbuzných se musela malá princezna Eliška Přemyslovna smířit už v dětství. Smrt milované matky, otce a bratra zapůsobila na její psychiku. V Praze vládl její neschopný švagr Jindřich. Česká šlechta ji přesvědčila, ať se vydá do Špýru vdát se za Jana Lucemburského a svrhnout Korutance z trůnu. Tím bylo přetřhuto mocné pouto mezi ní a její sestrou Annou. Vše se vykonalo podle očekávání a mladý pár byl korunován na českého krále a královnu. Z manželství vzešlo sedm dětí, ale přesto nebylo šťastné.

Jan se nedokázal vypořádat s drzími šlechtici a Elišce se nelíbilo jeho panování. Proto jí sebral tři nejstarší děti. Syna Václava, pozdějšího Karla IV., už nikdy nespátřila. Tížila ji finanční situace a nemohla zasahovat do politiky. V září roku 1330 začala pomalu umírat na tuberkulózu (infekční onemocnění plic). Odloučena jak od manžela, tak od všech svých dětí, které buď zemřely, nebo žily na královských dvorech po celé Evropě. V den svatého Václava vydechla naposledy. Elišce vděčíme za to, že porodila Karla IV., který se stal nejvýznamnějším panovníkem v Čechách. Byla pohřbena na Zbraslavi vedle svého milovaného a obdivovaného otce.

Pavel Černý, 7.C

TYLOVKA HLEDÁ SUPERSTAR

Ve čtvrtek 15. května proběhlo velké finále naší školní SUPERSTAR!!! A jak to dopadlo?

1. kategorie

1. místo Natálie Víkoňová, 3. A
2. místo Prokop Vovesný, 2. A
 Ajchlerová, 8 B
3. místo Gabriela Tóthová,
 Mádlová, 7. B
 Jeni Heczková, Natálie Kvíčalová,
 Michaela Váňová, 2. A

2. kategorie

Dominik Rajz, 6. C
 Matěj Šálek, Adéla Stará, Kristýna
 Markéta Kozelková, 6. A, Karolína

Některé postřehy soutěžících a diváků?

Přišlo mi zajímavé, kolik tam bylo diváků
 Bylo to hezky připravené, nebyl tam zmatek
 Vadilo mi, že jsme měli jenom jeden mikrofon
 Všichni zpívali moc hezky
 Líbilo se mi, jak byla vyzdobená aula

Martina Pobřísllová

Eurorebus 2014

Dne 12. 4. 2014 se uskutečnila školní zeměpisná soutěž Eurorebus v Českých Budějovicích. Sraz jsme měli v sobotu ráno na vlakovém nádraží. Cesta byla poměrně rychlá. Pan učitel nám dovolil si projít velké nákupní centrum. Tam jsme strávili hodinu a naše cesta pokračovala trolejbusem, který nám ušetřil mnoho kroků. Pak jsme došli na místo, kde jsme si vyslechli důležité informace k této soutěži. Potom se všichni účastníci shromáždili do velkého sálu, kde nám řekl pan organizátor, jak bude probíhat následující program. Všichni měli možnost si ještě předtím prostudovat tři mapy, ve kterých se nacházely důležité informace týkající se testu. Nejprve proběhla soutěž jednotlivců, kteří měli na Eurorebusu nejvíce bodů. Poté se uskutečnily testy pro trojice dětí reprezentující svou školu nebo i vlastní třídu. Postupně se v sále prostřídaly

kategorie: junioři, 6. a 7. třídy, 8. a 9. třídy a střední školy. Test vůbec nebyl lehký, ale opravdu malinko snadných otázek se tam přece jenom našlo. Na jeho vyplnění nám dali docela krátký limit, jen třicet minut. Po něm následoval další test, který měl rozhodnout v případě shodnosti bodů. Tento test byl docela lehký. Pak přišly na řadu konečné výsledky. Všichni náhle ztichli a vypadalo to, že se v sále napětí mohlo krájet. Naši junioři obsadili nádherné 1. místo a v kategorii 6. a 7. tříd se z naší školy umístila na 2. místě třída 7.A. Tyto šikovné děti tedy postoupily dále. Ti, kterým se to nevydařilo, určitě budou držet palce těm úspěšným, kteří se dostali do dalšího kola. Pak jsme chvátili k nádraží, ale vlak nám ujel. Pan učitel nám dal rozchod v tom samém nákupním centru. O hodinu později přijel vlak, který nás odvezl domů.

Pavel Černý, 7.C

Tylovka open 3x3

Úterý 25. 3. patřilo na Tylovce basketbalu. U příležitosti zrekonstruování obou našich nyní již krásných tělocvičen uspořádala naše ZŠ turnaj kluků z 2. - 4. tříd v tomto sportu, který je na Tylovce mezi chlapci jistě číslem 1. 45 chlapců nejen z naší školy, ale i z Husovky a dalších píseckých škol přivítala jako zástupce města, bez kterého by nákladná rekonstrukce nemohla proběhnout, paní místostarostka Rambousová a mohlo se jít na věc.

Kluci byli rozděleni do 15 tříčlenných týmů a ty pak do dvou divizí - "Mazáci" (7) a "Bažanti" (8). V divizích se pak hrálo systémem každý s každým. Sehrálo se tedy úctyhodných 49 zápasů...

Kdo zrovna nehrál, bojoval v menší tělocvičně v dovednostní soutěži jednotlivců, která se skládala

z trestných hodů, dvojtaktů, přihrávek, slalomu a skákání přes švihadlo.

No, a na závěr jsme vyhlásili vítěze - někdo se mohl radovat z medaile, někdo byl smutnější. Tak to ale (nejen) ve sportu chodí. Nakonec si myslím, že si všichni kluci užili báječný sportovní den a těší se stejně jako já na další ročník. :-)

M. Janovský

Okresní přebor děvčat ve vybíjené v Milevsku

Musely jsme vstávat hodně brzy, protože jsme měly sraz v 6,15 před školou. Vůbec se nám to nelíbilo! V autobuse jsme jely s Masaryčkou, s naším úhlavním nepřítelem ve vybice.

Před turnajem jsme byly nervózní. První zápas s Milevskem jsme byly trochu vyjukané, projely jsme to na celé čáře. Zápas s Masaryčkou byl o hodně lepší, byly jsme rozhýbané a taky dost nabuzené, když jsme první zápas prohrály. 1. poločas byla remíza. 2. poločas jsme vyhrály díky tomu, že jsme vybily nejsilnější hráčku

Masaryčky. Před posledním zápasem nám paní učitelka Drahotová řekla, že když vybijeme o 3 hráče víc než Masaryčka, máme šanci být první.

Šly jsme do boje o 1. místo s plnou vervou. Vybíjely jsme jednoho po druhém, ale také pár hráček jsme ztratily. Móóc nám to šlo, a proto jsme oba poločasy vyhrály. Běžely jsme do šatny a tam nám paní učitelka s tajemnou tváří sdělila, že jsme na 1. místě a postupujeme do Jindřichova Hradce!!! Tak skončil náš turnaj v Milevsku, hodně jsme si ho užily.

N. Zušťáková, T. Melská, N. Svobodová a T. Challupperová, hráčky a žákyně 5.A

Přebor jednotlivců píseckých škol v šachu - jaro 2014.

Celkem 31 účastníků (převážně z Gymnázia Písek, dále pak Obchodní akademie, SZeŠ a SLŠ) – za ZŠ Tylova 4 účastníci

Začátek:

Honza Marek (3.A) zasedl k šachovnici a jeho protihráč "gymplák" se ho zeptal:

„A umíš vůbec hrát šachy?“ ...Honzík trochu nesměle: „Ano.“

Závěr: Honzík s přehledem vyhrál.

Celkový závěr:

Kubík Stinka: 1. místo

Beník Chmelík (2.A): 2. místo

Honzík Marek (3.A): 8. Místo

Anetka Stinková: 9. místo

Zkrátka ... dnes Tylovka vyhrála na plné čáře.

A samozřejmě poděkování panu Středákovi, který se „malým“ šachistům věnuje

Určitě Vám do školy přijdou výsledky, ale mám z toho velikou radost, tak jsem Vám to chtěla sdělit... Zvlášť když jsme ráno přišli do auly a tam samí středoškoláci.

D. Chmelíková

Turnaj ve fotbale McDonald's cup

Začalo to, když nám paní učitelka řekla, že je výběr na fotbalový turnaj. Poprosila pana Zušťáka, aby nás koučoval. Vybral nás dvanáct. 23. 4. 2014 jsme měli sraz před školou v 7,30 a šli jsme na fotbalové hřiště Spartak. Převlékli jsme se do dresů Tylovky a vyběhli na 1. zápas proti ZŠ

Masaryka. Prohráli jsme 1:2, ale ostatní tři zápasy jsme vyhráli a jeden remizovali. Celkově jsme skončili čtvrtí ze čtrnácti. Dostali jsme diplom a vrátili se do školy na oběd.

Všichni bychom chtěli poděkovat panu Zušťákovi a paní učitelce Drahotové.

Fanda Schwartz a Kuba Šácha, 5.A

Putování s kapříkem Metlíkem

„Jupí! Pojedeme na výlet!“ ozvaly se nadšené hlásky poté, co se děti dozvěděly, že je čeká velké putování za kapříkem Metlíkem.

Za týden už stálo před školkou plno dětí s batůžkem na zádech, loučily se s maminkami a těšily se na den plný dobrodružství.

Po příjezdu do střediska ochrany vod ve Vodňanech nás přivítala Vodní víla. Děti

s velkým zaujetím vyslechly pohádkový příběh kapříka Metlíka, seznámily se s životem ryb ve vodě. Měly možnost vidět i sáhnout si na kapříka, štika, okouna i raka říčního.

Zahráli jsme si společně hry, zasoutěžili a se šťastným úsměvem ve tvářích se vraceli zpět do školky.

Ještě dlouho budeme všichni vzpomínat na příjemně strávené dopoledne.

Ivana Němcová, tř. Kuřátka, 5. MŠ

Příchod jara

Zima už skončila a na okno naší školky nám zaťukalo jaro. Děti s paní učitelkou se rozhodly, že podle starých tradic vyrobí Morenu a společně ji hodíme do řeky. Aby se paní zima už letos opravdu nemohla vrátit. Na dlouhou tyč jsme přivázali vycpanou hlavu, šaty, dokreslili jsme obličej a kolem krku jsme uvázali věnec z vyfouknutých vajíček.

Děti jich přinesly spousty a ty, co jsme nepoužily, jsme namalovali o Velikonocích. Morena se nám moc povedla a už jen čekala na „svůj den“. Ten se nám krásně vyvedl, sluníčko svítilo od rána, a tak posilnění svačinkou jsme se vydali na cestu k řece. Aby nám bylo veseleji, přidaly se k nám i děti ze třídy Jahůdek. Každý si nesl svoji malou „Morenu“. Po cestě jsme zpívali a přednášeli písničky a básničky s jarní tematikou a střídali se v nesení Moreny. Došli jsme až na můstek u pečovatelského domu a tam nastal ten okamžik. Společně jsme hodili velkou Morenu i ty malé do Otavy a už se jen dívali, jak je proud unáší dál a dál, až nám v zatáčce řeky úplně zmizely. „Tak zimo, až zase za rok!“

Veronika Bláhová, 5. MŠ

Jahůdky na cestě „Z pohádky do pohádky“

Celá naše školka se letos zapojila do projektu „Celé Česko čte dětem“. Každá třída tento projekt pojala po svém. U nás v Jahůdkách čekal na děti každý den košík plný pohádek, ze kterého děti losovaly pohádku či příběh pro daný den. Pohádku jsme vždy přečetli a poté ji buď zdramatizovali, nakreslili, či jinak ztvárnili. Děti si celý týden také nosily své oblíbené knížky z domova, ze kterých jsme si četli a vlastně stále čteme před odpoledním spánkem. Jeden den jsme také věnovali strašidelnému reji a zatancovali si na písničky z pohádek.

Co by to ale bylo za pohádkový týden bez kouzelných bytostí? Společně s dětmi jsme vyrobili hrad z kartónu a namalovali různé pohádkové bytosti, koruny pro krále a princezny.

Jako vzpomínku na pohádkový týden plný zážitků a her si děti vyrobily ze zbytků látek svá strašidylka, která nosí do dneška jako své „usínáčky“.

Pohádkám zůstáváme věrni i na dále, každý den si čteme příběhy na pokračování i klasické české pohádky a snažíme se vést děti k tomu, aby měly knížky rády a nebály se ponořit do fantazie a kouzelného světa, kde stále dobro vítězí nad zlem.

Vendula Rynešová, 5. MŠ

STŘÍPKY Z 9. MATEŘSKÉ ŠKOLY V ALŠOVĚ ULICI BŘEZEN

„Karneval“ - začátkem měsíce se naše školka na celé dopoledne proměnila v pohádkový svět. Místo dětí jsme tu měli samé princezny, prince, víly, piráty, čarodějnice... Všichni jsme si společně zatančili na naší karnevalové diskotéce a soutěžili jsme o dobroty.

„Vynášíme Morenu“ aneb Vítej jaro, sbohem zimo. Jako každý rok jsme se rozloučili se zimou vhozením Moreny do řeky a básničkou jsme vítali jaro.

„Máme rádi zvířata“ - tak zní název výtvarné soutěže, které se zúčastnili naši předškoláci. Ondřej Volf ve své kategorii získal krásné 3. místo. Ondro, gratulujeme...

ZA POLICEJNÍMI PSY NA STŘELNICI

Ve čtvrtek 15. 5. 2014 se vydaly všechny děti na Střelnici na Hradišti, kde je čekala ukázka výcviku policejních psů. Akce se zúčastnili nprap. Dupal se psem Galem, pprap. Vaňáč se psem Fillem, prap. Růžička se psem Homerem a pprap. Víta se psem Tommym.

Pan Víta vysvětloval, jak se má k cizímu psovi přistupovat, co se nesmí dělat a co vše musí policejní pes zvládnout, jak se cvičí a jak pes svého pána na slovo i pokyn poslouchá.

Potom následovaly praktické ukázky hledání ztraceného člověka a zajištění zloděje. Děti se

DUBEN

„Velikonoce“ - na tyto svátky se ve školce vždy důkladně připravujeme. Učíme se koledy, povídáme si, co vše k těmto svátkům patří a samozřejmě barvíme vajíčka, které si děti odnášejí s sebou domů.

KVĚTEN

„Den matek“ - v tomto měsíci si každý rok připomínáme, že mají všechny maminky svátek. Vyrábíme pro ně pránička a dárečky, aby věděly, že je máme rádi a že na ně myslíme i ve školce.

Lucie Stejskalová

zase ve skupinách se psy přetahovaly – vždy vyhrál pes. Závěr patřil štěněti Tommymu, ten nadchnul všechny.

Děkujeme a těšíme se na další setkání.
Z. Staňková, 11. MŠ – Písek – Hradiště

PESTRÝ BŘEZEN NA HRADIŠTI

4. března proběhl v celé 11. MŠ karneval a 6. března se starší děti podívaly do Divadla Fráni Šrámka na pohádku „Mach a Šebestová“.

Další akcí byla návštěva Sladovny – výstava „S jídlem si (ne)hrajeme“, na kterou se všechny děti moc těšily. Užily si skvěle

dopoledne, měly dostatek času si všechno vyzkoušet.

Další akcí byla návštěva kina Portyč a vyhlášení výtvarné soutěže „Máme rádi zvířata“. Petr Cihlář si za svůj obrázek jaguára odnesl čestné uznání a všichni se podívali na pásmo pohádek o zvířátkách. Některé děti byly v kině poprvé v životě.

Rozloučení se zimou proběhlo na zimním stadionu. Děti z Hradiště byly letos bruslit 5x a výsledky jsou skvělé. Řada dětí bruslí sama. Koncem března začaly děti z 2. třídy chodit na cvičení do Wellness Harmony, čeká je celkem 10 lekcí. A ti nejmenší mají naplánovanou 5x návštěvu solné jeskyně. Z Hradiště se dostat do města je trochu komplikované, ale když se chce, všechno jde.

Z. Staňková, 11. MŠ

VAŘÍME BEZ MAMINKY

Pro tento Tyláček jsem si připravila trochu neobvyklý recept na domácí marshmallows...

Na domácí marshmallows budeš potřebovat

(na asi 40 ks)

- 300 ml vody
- 450 g cukru krupice
- 2 balíčky želatiny jemně mleté
- 100 ml vroucí vody (z varné konvice)
- 1 lžička vanilkového aroma (stačí použít vanilkový extrakt)
- 1 balíček červeného cukrárenského želé (můžeš nahradit jakýmkoliv potravinářským barvivem nebo třeba kakaem, jde jen o tu barvu)

Na obalení:

- 3 zarovnané polévkové lžíce cukru moučka
- 2 zarovnané lžičky jemného kukuřičného škrobu (Gustin)

Dále si ještě připrav formičky, je na tobě jaké tvary pro svoje budoucí marshmallows zvolíš, ale lépe jdou vykrajovat ty jednodušší - kytička, srdíčko a podobně.

Jak na to:

Z 300 ml vody a cukru svař sirup (vař asi 15 min). Želatinu pak ve vyšší nádobě smíchej se 100 ml vroucí vody a míchej, dokud se nerozpustí. Sirup nalij do rozpuštěné želatiny,

přidej aroma a šlehej elektrickým šlehačem na nejvyšší stupeň asi 10 min., dokud se ti nevytvoří hustá pěna. Tu pak rozděl na dvě poloviny a do jedné ještě zašlehej červené

želé. Obě směsi pak rozetři na plech, který si předtím vylož pečicím papírem, uhlad' a dej asi na 4 hodiny vychladit do lednice. Z vychladlého plátu pak formičkami vykrajuj libovolné tvary a ty obaluj v moučkovém cukru se škrobem.

Anna Reinišová, 5.C

Hotové marshmallows můžeš darovat také jako dárek kamarádce. Stačí marshmallows zabalit a jít na oslavu. Tak co říkáš, vyzkoušíš tento recept?

I zdravé jídlo může chutnat dobře

Na SVĚTOVÝ DEN ZDRAVÍ, tradičně 7.dubna, jsme ve školní kuchyni připravily slavnostní super zdravý oběd. Nabídka obsahovala maso, ryby s omega 3

mastnými kyselinami, lehce stravitelné obiloviny, luštěniny, brambory, zeleninu, mléčný výrobek s ovocem, zkrátka bylo z čeho zdravě vybírat. Vařilo se pro 1 000 strávnicků ve věku 3 – 100 let včetně MŠ i seniorů.

Nabídka školní kuchyně pro připomenutí:

*Křupavý chléb s pomazánkami z makrely, červené řepy, brokolice
Polévka rybí, housičky Bezlepkové špagety s kuřetem, zeleninou a luštěninou, sýr Celerové lívanečky, cizrnový salát s kuskusem/brambor, obloha dezert: jogurtový salát s ovocem vločkami i kokosem zeleninové saláty i mošt*

Z předkrmů vedla pomazánka z červené řepy, dospělé strávnický nejvíc zaujaly

celerové lívanečky právě v kombinaci s cizrnovým salátem, chválu všech si vysloužil jogurtový dezert.

Možnost oběd hodnotit fazolkami „chutná – nechutná“ mělo 664 stravovaných v jídelně základní školy. Výrazná převaha spokojenosti 450 : 137 byla paním kuchařkám obrovskou radostí i odměnou za vynaložené úsilí, všem patří veliký dík za odvedenou vysokou úroveň kuchařské profese. Většina pokrmů měla ve školní kuchyni premiéru.

Na fazolkování dohlížela děvčata ze třídy 9.B: Milena Formánková, Kačka Káplová, Eli Malíková a Monika Havrdová. I ony mají nemalou zásluhu na hlasování 88,4 % strážníků právě svým stylovým i příjemným vystupováním. Došlo s dětmi i na žádanou podpisovou autogramiádu a

společná foto se spoustou smíchu.

Děvčatům i všem hlasujícím srdečně děkujeme.

Tento den byl zároveň soutěžní pro Zlatáky zdravé pětky v přípravě zdravého studeného pokrmu pod vedením p. učitelky Moniky Hlavničkové. Jejich finální barevné i lákavé kompozice byly vystaveny v prostorách školní jídelny. Setkaly se s velkým zájmem i obdivem nad tvorbou soutěžících všemi strážníky včetně kuchařinek školní jídelny.

Tím se myšlenka zdravého stravování znásobila v úžasný společný výsledek, show, kterou děti jen nerady opouštěly.

Věra Dvořáková, vedoucí školní jídelny

Slíbené recepty:

Celerové lívanečky /10 porcí/
Celer cca 0,40 kg – nastroháme
mléko 0,75 l
ovesné vločky 3 lžíce
hladké mouky 0,20 kg
vejce 3 ks
sůl

Je-li těsto řídké, lze přidat vločky nebo strouhanku.

Všechny suroviny smícháme a malou naběračkou lijeme na horkou a olejem potřenou pánev lívanečky, opékáme po obou stranách.

Kuřecí špagety s luštěninou i zeleninou

600g kuřecího masa, 1 ks pórek, 100 g červených fazolí (nebo 300 g sterilovaných), 200 g st. kukuřice, 250 g rajčat nebo pyré, sůl, lžička mleté papriky, koření na maso, 2 lžičky kari, 3 lžíce oleje, 1 lžíce solamylu.

Postup

Nakrájené maso na kostičky promícháme s olejem, kořením a necháme v lednici odpočinout. Fazole namočené den předem uvaříme v neslané vodě, scedíme, vychladíme. Pórek i rajčata nakrájíme na kousky. Maso opečeme do zatáhnutí, přisypeme pórek a ještě dle potřeby

opékáme. Osolíme, přidáme nakrájená rajčata, trošku podlijeme vodou a pod pokličkou dusíme do změknutí. Nakonec přisypeme fazole, kukuřici bez nálevu a necháme krátce přejít varem. Lze zjemnit kečupem. Podáváme se špagetami.

Pomazánka z červené řepy – velmi zdravá /10 porcí/

300 g pomazánkové máslo (lze přidat tvaroh, tavený sýr, jogurt)

100 g červená řepa syrová, oloupaná a jemně strouhaná
 1 stroužek česneku nebo křen
 sůl
 petrželka na ozdobu

Vynikne na tmavém pečivu sypaná petrželkou a chutná k mléku.

Průzkum znalosti anglického jazyka v píseckých kavárnách a restauracích

Naši milí devátáci ze skupiny paní učitelky Králové vymysleli při hodině anglického jazyka malý průzkum. Rozdělili se do tří skupin, chodili po Písku a ptali se anglicky v restauracích, kavárnách a fast-foodech na tři jednoduché otázky:

- 1) Do you speak English?
- 2) How many people go to your restaurant?
- 3) Do you have an English menu?

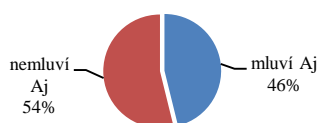
Zážitky:

V jednom fast-foodu nám obsluha začala povídat o angličtině, ale bohužel česky.

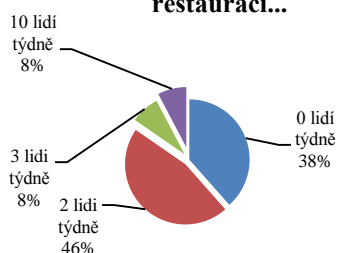
Ve dvou fast-foodech nám řekli, že nemají čas, ale odpovědi jsme z nich nakonec vypáčili.

V jedné kavárně stáli tři Angličani, kteří si objednávali dortíky, ale my jsme byli moc stydliví na to, abychom s nimi promluvili.

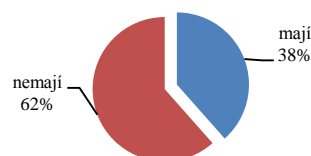
1) Znalost anglického jazyka v restauracích a kavárnách v Písku

2) Kolik anglicky mluvících lidí průměrně chodí do píseckých restaurací...

3) Jídelní lístek v angličtině v restauracích a kavárnách v Písku

Cambridge zkoušky na Tylovce

V sobotu 5. dubna nastal dlouho očekávaný den pro 15 žáků ZŠ Tylova a 9 žáků ZŠ Husova. Na základní škole J. K. Tyla se totiž skládaly Cambridge zkoušky z anglického jazyka. Jedná se

o zkoušky se stoletou tradicí a jde o mezinárodní standard jazykové úrovně.

Zkoušce předcházelo pětíměsíční období intenzivních příprav. Děti se scházely jednou týdně ráno a na zkoušku se poctivě připravovaly. Na Tylovce měla

na starosti přípravu paní učitelka Reinišová a děti z Husovy školy připravovala paní učitelka Veličková. Děti si na přípravných setkáních vyzkoušely všechny typy cvičení, se kterými se potom setkaly u zkoušky.

Samotná zkouška se skládá ze tří částí: poslechová část, ve které děti na základě poslechu zpracovávaly cvičení. Potom následovala část, ve které děti prokázaly svou schopnost porozumět anglickému textu, vyhledat v něm potřebné informace a ty potom použít jako odpovědi ve cvičení. Poslední částí zkoušky byla část ústní, ve které děti konverzovaly, samozřejmě v angličtině, s lektorkou, popisovaly obrázky, hledaly rozdíly mezi dvěma obrázky, vymýšlely příběh podle obrázků a samozřejmě musely i stručně pohovořit o sobě.

Děti se sešly u nás na Tylovce ráno po osmé hodině. Bylo vidět, že jsou trochu nervózní.

V půl deváté je přivítala paní Vávrová se svými kolegy z Evropského centra jazykových zkoušek. Tito lektori také děti celou zkouškou provázeli. Po celou dobu panovala pohodová atmosféra, za což lektorům a lektorkám děkujeme. Podařilo se jim děti uklidnit, a tak děti celé dopoledne zvládly

v pohodě a klidu.

Tylova škola měla na zkoušce početné zastoupení: 6 dětí v kategorii Starters (4. + 5. třída), 15 dětí v kategorii Movers (6. + 7. třída), v této kategorii se k nám přidalo 9 žáků ze ZŠ Husova, a v kategorii Flyers (8. + 9. třída) to byli 3 žáci. Skupiny se střídaly v jednotlivých učebnách podle pokynů lektorů. Nejmladší děti svou zkoušku ukončily v 11 hodin a starší kategorie kolem poledne. Všechny děti byly spokojené a tvrdily, že to nebylo tak hrozné, jak čekaly!

Teď následuje napjaté očekávání. Testy se totiž posílají ke zpracování a vyhodnocení přímo do Cambridge, odkud přijdou výsledky během několika týdnů. Dětem potom bude slavnostně předán certifikát University of Cambridge. Termín předání bude v červnu a proběhne v obřadní síni Nejsvětější Trojice.

V příštím roce u nás na Tylovce otevřeme opět přípravný kurz ke Cambridge zkouškám. Další žáci tak budou mít možnost získat tuto jedinečnou zkušenost, která jim pomůže a motivuje je k dalšímu studiu cizích jazyků.

Všem žákům, kteří se zkoušky zúčastnili, srdečně blahopřejeme!

Pavλίna Reinišová
ZŠ J. K. Tyla, Písek

V rámci rozšíření jazykového vzdělávání nabízíme od příštího školního roku 2014/15 žákům budoucích 7. a 8. tříd

Přípravný jazykový kurz němčiny na zkoušku ÖSD

Cílem nabízeného kurzu a zkoušky ÖSD Kompetenz in Deutsch 1 (Österreichisches Sprachdiplom Deutsch) je připravit a následně otestovat jazykovou zdatnost žáků v běžném každodenním životě v prostředí školy i na veřejnosti. Zkouška dává žákům dobrý základ pro pokračování ve studiu němčiny a složení dalších zkoušek v navazujícím studiu.

---

1) **Finde die Wörter im Wortgitter** (najdi slova v osmisměrce, zbylá písmena tvoří tajenku):

pásek, kabát, vesta, plavky dámské, plavky pánské, kozačky, šortky, rukavice, řetízek, šátek

W	E	S	O	H	E	D	W	B	B
A	G	S	H	H	C	U	T	A	A
S	T	U	D	W	U	H	L	E	D
U	T	E	E	A	N	E	?	W	E
E	R	S	H	R	F	A	T	E	A
K	T	I	L	E	T	N	A	M	N
E	N	E	I	N	R	E	O	C	Z
T	K	T	A	N	?	B	L	K	U
T	S	H	O	R	T	S	S	L	G
E	H	U	H	C	S	D	N	A	H

Das Rätsel: _____

2) **Welche Tiere sind das?** (která zvířata najdeš):

SUMA   NUDH   NACKHINNE

ZATKE   FCAHS   GOLVE

NENHE   RPDEF

HKU   TNEE

Perličky aneb Kdo hlodá, najde

Ve 4. třídě při hodině Aj po rozdělení do skupin se ozvalo: „Tak, a teď si tu budeme lakovat nehty.“

Po začátku hodiny Čj se Hynek ozve, že nemá klíče na projektoru. Tomáš: „Asi vítr.“

Matěj vstoupí po zvonění do třídy a leknutím vyjekne, když zjistí, že paní učitelka už je tam. „To vypadám tak hrozně?“ zeptala se.

Z testů...

Který den jsou v ČR den a noc stejně dlouhé? „V pondělí.“

„Vysočina je hora nebo taky salám.“

Členění krajiny podle rozdílu nadmořských výšek: „hornina, pahrbkatina, příkop“

Sféry Země: „biosfera, magmasfera, masosfera, sychrosfera, stylosfera, dělosfera“

„Říká se jim sekáči, protože svoje kořisti seká těma nožičkama.“

moje malá sestra: „my mini sister“

A něco pro zasmání

Učitel napíše na tabuli „Včera jsem bil ve škole“ a ptá se žáků, jakou tam má chybu. Nikdo to neví, jen Pepík se směje. A tak ho učitel vyvolá: „Pepo, tak co nám k tomu řekneš?“ To je jednoduché, pane učiteli, včera byla neděle, takže jste tu nemohl být.

Učitel dopravní školy se ptá: „Můžeš uvést délku železničních tratí v Čechách?“

„Ve kterém roce?“

„To je jedno.“

„Tak tedy... V roce 1410: 0 kilometrů.“

Říká Pepíček otci: „Pan učitel Ti vzkazuje, že mi nemáš pomáhat s úkoly. Úplně prý stačí chyby, které nadělám sám!“

Pepíček se ve škole chlubí učitelce, že jeho sestra má žloutenku. Učitelka ho pošle domů, aby to děti nedostaly. Za týden ho potká a ptá se: „Tak co, Pepíčku, jak se daří sestře?“ „Jó, to já nevím, paní učitelko. To víte, než sem dojde z Austrálie další dopis, tak to chvíli potrvá.“

Student píše maturitní práci z českého jazyka na téma "Co je odvaha?"

Po pěti minutách odevzdá práci, na které je jediná věta.

„Toto je odvaha...“

Učitel hudby varuje žáka: „Jestli mě budeš dále takhle zlobit, tak namluvím tvé matce, že máš velký talent.“

Alenka se vrátí domů ze školy: „Mami, já už se tam nevrátím.“

„A pročpak ne?“ „Ta naše učitelka nic nezná, pořád se nás jenom na něco ptá.“

Matka telefonuje učitelce: „Prosím Vás, nedávejte dětem úkoly z matematiky, ve kterých stojí láhev piva 1,80 Kč. Manžel nemohl celou noc usnout!“

Učitelka zkouší: „Na co se používá kyselina sírová, Aničko?“

„No... na hubení myší...“

Povídá Pepíček po písemce spolužákům: „Chtěl bych jedničku, ale určitě nedostanu ani dvojku, protože jsem se učil na trojku, napsal jsem to na čtyřku a dostanu pětku!“

„Máme mít historii,“ zlobí se na malého humoristu třídní, „ne vyprávění historek!“

Honza Kříž, 7.C

Jaký bude svět v roce 3001?

Sci-fi povídka

My z Druhé strany

Je tma. Nikde ani malinký záblesk světla. Možná ve dne, ale teď? Na téhle straně Země není nic. „Eleanor! Eleanor! Kde jsi?“ běhám po železobetonu a slyším tvrdé nárazy svých nohou. „Eleanor! Tak kde jsi?“

Jak mám v téhle zatracené tmě najít svou malou sestřičku? Nic nevidím, jenom občas nějaký obrys těla. Unaveného, bezmocného těla. „Eleanor!“ zakřičela jsem z plných plic. I když ne moc nahlas. Nemůžu. Dnes jsem ještě nepila. Svůj příděl vody jsem ještě nedostala a nedostanu ještě dlouho. Nejdřív zítra. Protože v zásobníku je tak akorát pro ty nejmenší, kteří mají přednost. „Eleanor!“ snažila jsem se zakřičet, ale mé suché sípání přehlušil nárek všech těch hladových, mezi kterými běhám.

„Broučku můj!“ Pomalu se sesouvám na kolena. Po tváři mi stékají slzy.

„Já už nemůžu,“ šeptám potichu do vzduchu, který vůbec nevoní hezky. Jen se tak pomalu valí a potlouká naši půlkou Země. Asi tak jako všechno tady. Nikdo a nic se nedostane za tu obludu. Za to příšerné monstrum. Za to, co všechno dělí. Zeď. Zeď, která rozděluje Zemi na dvě poloviny. Dobrá a zlá. Chudá a bohatá. Tmavá a zářivá.

„Eleanor, kde jsi?!“ Už ztrácím naději, že tu ještě je. Co když se železobetonový obal Země protrhl a ona spadla přímo do jádra Země? Na téhle straně Země se to stát může. Nikdo tu nic neopravuje. Každý žije ze dne na den. Dýchá ten řídký vzduch a snaží se co nejméně hýbat, aby těch málo živin, které jeho tělo dostává, mohl aspoň nějak zpracovat. O to víc je pro mě tohle hledání vyčerpávající. „To ti na druhé straně za to můžou, hlavně, že mají světlo. A jídlo? Toho nadbytek. Ve vodě se koupou, a dokonce splachují i záchody. My tady ani žádné nemáme.“ Musela jsem si postěžovat. Ale jen potichu. Tak, abych to slyšela jenom já.

„Eleanor, prosím! Já už nevím, co mám dělat,“ zakřičela jsem o něco silněji.

„Óóó, za doby moderní kolem roku 2000 se měli nejlíp. Všeho akorát. To teď v době dělicí není nic, nebo všeho až moc.“ Něčí ruka mi přistála na rameni. Pevně se opřela a tělo se pomalu sesunulo za mnou na zem. Byla to stará žena. Přes hlavu tmavý roztrhaný plášť, z pod kterého vykukovaly stříbrné vlasy. Nic víc v té tmě vidět nebylo. Tázavě jsem se na ni podívala.

„Musíš. Ty musíš! Já ti věřím,“ řekla. Nevím, jestli si všimla otazníku v mých očích, ale pokračovala. „Nikdo jiný to nedokáže, jen ty!“ A

hlava jí klesla ke kolenům. Žádná další slova. Žádný nárek. Žádné známky života. To už je tenhle týden druhý člověk, kterého vidím umírat. Na téhle straně Země to bylo časté a zvláště u starých lidí. Zavřela jsem jí oči a položila ji na břicho, jak se to tu s mrtvými dělalo. To, co mi říkala, jsem nebrala vážně. Dehydrovaný, starý, nemocný a hladový člověk někdy mluví „z cesty“.

Bylo toho na mě moc. Odešla jsem od mrtvého těla. Rozhlédla jsem se kolem. Všude pusto, prázdnost, až na pár lidí, kteří se plazí po zemi. Přemýšlejí, jestli mrtvou z nouze snědí. Ale ví, že je to hloupost, tělo je infikované a bůhví, jakou měla nemoc.

„Ta bezmoc,“ říkám při pohledu na to všechno. Udělalo se mi mdlo. Pomalu jsem sklouzla na zem a ucítila chlad železobetonu. Obalu, který má chránit Zemi. Zemské jádro se totiž neustále zvětšuje, litosférické desky se pohybují a zemský plášť je čím dál tenčí. Mohlo by se stát, že z něčeho nic pukne. Země se rozletí. Nežůstane nic. Jako by tu teď něco bylo! Všechno je hladký, strohý železobeton. Žádné hory, řeky ani stromy. Jen železobeton. Na druhé straně se mají samozřejmě líp. Vrstva železobetonu je pokryta umělou trávou. Mají koryto s vodou, připomínající stojatou řeku. Jsou místa, kde se snaží vypěstovat stromy. Jenže i přes velkou vrstvu půdy mají rostliny málo živin. Železobeton všechno zabil. Rozděлил nás na dvě poloviny. A teď tu na něm ležím a doufám, že aspoň ten tu zůstane. Jinak nebude nic.

„Eleanor! Miláčku můj! Kde jsi?“ zašeptala jsem do studené země. Jako bych tím vydala signál a všude, kde je železobeton, by se má slova ozvala. Nečekám žádnou odpověď. Ale co mám dělat? Už jsem prošla od jednoho konce zdi do poloviny druhého. Jeden celý měsíc ji hledám. Co když už tu není?

„Ach, má ubohá Eleanor!“ Co když dojdu na druhý konec a ona tam nebude? Třeba se dostala na druhou stranu. Kéž by. Ale to je nemožné. Jedině, že by se schovala k přívozu vody, jenže ten jezdí jednou měsíčně a je přísně hlídán. Dokáže pětileté dítě něco takového? Jestli se dostala na druhou stranu, nic se jí nestane. Ale jestli ji najdou ještě před bránou, zabijí ji.

„Né, né, né!“ rozběhla jsem se a začala máchat rukama kolem sebe. Každé mrtvé tělo, které se mi objevilo před očima, jsem obrátila, jestli to není Eleanor.

„Počkej! Nemá to smysl!“ říkal mi hlas uvnitř mě. „Akorát se vyčerpáš!“ Zhluboka jsem se nadechla.
 Kde strávím noc? To je jedno, všude je to stejné. Stejně strohé, chladné, smutné.
 Má tohle smysl? Má můj život smysl? Vždyť já ani nevím, jak se jmenuji. Po mých rodičích mi zůstalo jen malinké miminko se jménem Eleanor. Ale svoje jméno už jsem dávno zapomněla. Teď je mi 14 a nemám ani svou malou Eleanor. Moje zlatíčko, štěstí. Můj smysl života.
 „Ne, já ji musím najít!“
 „Eleanor! Kde jsi?!“ zakřičela jsem naléhavě. Rozeběhla jsem se. Běžela jsem pěkných pár metrů. Nechápu, kde jsem sebrala tu sílu.
 „Auuu!“ Spadla jsem. Něco mě drží za nohu. Světlo? On má baterku? Kdo je to? Co mi chce? Mám strach.
 Světlo mi svítí přímo do očí. Je to šok. Tolik let tmy a šera a teď tohle bodající, přímé světlo.
 „Ta vypadá dobře,“ řekl hrubý hlas.
 „No, uvidíme, ještě ji změříme,“ promluvil jiný, mužský hlas.
 „Uděláme to až na světle, tady v téhle díře stejně nic neuvidíme.“
 Jeden z nich mě vzal za ruce, ten druhý pořád svítil do obličeje.
 „Ale je docela hezká,“ podotkl ten jeden.
 „Tak dělej! Ať už to máme za sebou!“ řekl druhý hlas a táhl mě za ruce.
 Já se bála, nevěděla jsem, co mám dělat. Kousla jsem ho do ruky.
 „ÁÁÁ!“ zaječel bolestí. „Ta mrcha! Tak ona se bude vzpírat!“ Začal do mě kopat. Ten druhý se hlasitě smál a svítil. Chtěla jsem utéct, ale nebylo kam. Po chvíli jsem jen bezvládně ležela na železobetonu. Bolela mě hlava. Před očima jsem začala mít černo.
 Pak už nic nevím.
 Probudila jsem se svázaná na nějakém voze. Divila jsem se, že mi hlava ještě drží na krku. Ta bolest! Neměla jsem žádnou sílu. Ani zařvat jsem nemohla. Měla jsem žízeň.
 Vůz se zastavil. „Vezeme další várku. Můžete otevřít bránu!“ vykřikl ten hlas. Počkat, až teď mi to došlo! Chtějí mě odvézt na druhou stranu. Proč? K čemu jim budu dobrá? A co Eleanor? Takhle už ji nikdy nenajdu!
 Pak už bylo slyšet jen skřípání řetězů a vrzání pantů.
 „Už se probrala,“ křikl jeden z mužů.
 „To je dobře. Už jsem se bál, že ji budu mít na svědomí,“ uklidnil se druhý.
 „Hej, že je celkem podobná tam tý malý, jak ječela!“
 „Myslíš tu blondýnku, co jsme vezli asi tak před měsícem?“ vyjasňoval si vše muž.

Ale oni mluví určitě o Eleanor! Jediné, co je na tom dobré, je, že žije! A teď se spolu možná potkáme.
 „Héj, pojd' jí změřit,“ navrhl jeden z mužů. Tady už bylo světlo. Oslnily mě lampy. Tohle jsem ještě nikdy neviděla. Je to krásá! Kdyby tak aspoň tohle bylo na naší polovině!
 Neměla jsem žádnou sílu, jen jsem tak bezvládně ležela na voze a oni kolem mě běhali, měřili, něco si zapisovali.
 „Ta má přesný normy,“ řekl muž.
 „Jo, má štěstí, mrška jedna,“ kývl druhý.
 „Ty máš sestru?“ usmál se na mě.
 S vykuleným obličejem jsem potichu kývla.
 „Ano.“
 „Možná vás dáme dohromady,“ znovu se usmál. A já začala mít naději, že zase spatřím Eleanor. Čím déle jsme jeli, tím víc bylo světla. Druhá půlka je krásná. Ale ne tak krásná, jak se o ní povídá. Od naší se liší moc. Ale tady je taky znát bezmoc. Nikdo nic nesmí. Všichni jsou tu jako naprogramovaní roboti. Vzpírat se znamená jistou smrt. Vládne tu Klan Venk, 48letý běloch, který převzal vládu po svém otci.
 Zanedlouho jsem zjistila, že nařídil, aby z druhé půlky převáželi vyhovující děti na převýchovu. Jedním z nich jsem já ... a snad i Eleanor.
 Dali mi najíst, napít a po dlouhých vyšetřeních a zkoušení mě postavili do bílé místnosti. A najednou...
 „Eleanor!“ Pláču štěstím. Svírám ji v pevném objetí, už nikdy ji nepustím. Až teď vidím, jak jsme si podobné. Modré oči si hrají na schovávanou a dlouhé blond vlasy přesně lemují obličej.
 „Šmudlo! Já tě mám tak ráda!“ šeptala mi Eleanor do ucha. Šmudla, tak mi říkávala, to bylo mé jméno.
 „Já tebe taky, zlatíčko,“ usmála jsem se na ni.
 „Proč pláčeš?“ podivila se.
 „To není pláč, to je štěstí!“ pohládila jsem ji po vlasech.
 Jak slíbili, tak taky udělali. Opravdu jsme vyrůstaly dál s Eleonor spolu. Byly jsme spolu s dalšími 58 dětmi v dětském domově. Dostaly jsme možnost studovat. Eleanor nastoupila do první třídy. Já už umím číst, psát a počítat. Mým snem je dostat se na obchodní akademii pro ty z druhé strany. Ano, tak se ta škola jmenuje - PRO TY Z DRUHÉ STRANY. Jsme oddělení od těch ostatních. Ale žijeme rozhodně líp než předtím.
 Ale já ... jednu tu zeď zbourám. I kdyby mě měl Klan Venk zavřít. Já se nedám. Chci lepší zítřky pro Eleanor a všechny ostatní, ať jsou z jedné nebo druhé půlky. Ale dokážu to?
 Vzpomněla jsem si na slova té staré ženy.

Matematický rébus

Takto vypadá další rébus. Tentokrát s názvem „matematický“. Ale nemusíte se bát.

1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10

S matematikou to kromě sčítání čísel nemá nic společného. Úloha zní: spoj čísla od 1 úplně vlevo do 10 úplně vpravo tak, aby součet všech čísel, která spojíš, byl 100. Spojovat se nesmí zprava doleva a zdola nahoru. Na tento rébus existuje mnoho řešení. Nevím, jak je mé vysvětlení srozumitelné, ale pro lepší pochopení tedy uvedu příklad: pravidla jsou stejná a vy máte zadaný výsledek 20. Spojit čísla tedy můžete například takto.

1	1	1	1	1
2	2	2	2	2
3	3	3	3	3
4	4	4	4	4

Honza Kříž, 7. C

Poznáte osobnosti českých dějin?

Lehké:

Těžší:

Těžké:

Řešení: Václav Havel, sv. Václav, Václav Klaus, Jan Lucemburský, Rudolf II., Jan Neruda, Karel Jaromír Erben, Emma Destinnová, Karel Havlíček Borovský

Pavel Černý, 7. C

Poznáte, v kterých městech se nacházejí tyto památky?

Řešení: Paříž, Moskva, Bratislava, Řím, Londýn, Berlín

Pavel Černý, 7.C

Přečtěte si a doplňte rodinné údaje

Já jsem Petr a moje matka se jmenuje Ema, která je vdaná za Zdeňka (mého otce). Matčina tchyně Irena má tchyni Eleonoru, které se právě narodil pravnuček Jan. Janova matka Eliška je Irenina dcera. Eliščin manžel Tadeáš má sestru Annu, jejíž dcera Marie se zamilovala do Franty, ale na svatbu si musí počkat dlouhých osm let. Frantův možná budoucí tchán Ota pomáhá své švagrové Haně sestrojiti postýlku pro její malinkou dcerku Moniku.

Zdeňkova matka se jmenuje .....

Jan je Petrův .....

Mariin otec se jmenuje .....

Eleonořin vnuk se jmenuje .....

Irenina vnoučata se jmenují .....

Ota ..... Irenin zeť.

Tadeáš ..... Irenin zeť.

Monika ..... Janova sestřenice.

Eliška je Anina .....

Marii je ..... let.

Řešení: Irena, bratranec, Ota, Zdeněk, Petr a Jan, není, je, není, švagrová, 10

P. Černý, 7.C

T y l á ě k – čtvrtletník žáků, rodičů a učitelů ZŠ J. K. Tyla Písek

Vedení redakce: Eva Laksarová, Radomíra Němcová

Grafická úprava a počítačová sazba: Petr Pavelka

Fotografická spolupráce: Jaromír Hladký ml.

Redakční rada:

Anna Reinišová 5. C

Pavel Černý 7. C

Jan Kříž 7. C

Milena Formánková 9. B

Děkujeme všem dobrým lidem, kteří nám tak nezištně a bezejmenně pomáhají, hlavně v hodinách informatiky a výtvarné výchovy. Ale i jinde a jinak.

Toto číslo bylo předáno do tisku 17. 6. 2014. Počet výtisků 750. Tisk Nová tiskárna Pelhřimov spol. s r.o.

Krasíkovická 1787

393 01 Pelhřimov

Adresa redakce: Tylova 2391, 397 01 Písek, tel: 382215104, e-mail: info@zstylova.cz.

Časopis je ke stažení ve formátu .pdf i na www.zstylova.cz/tylacek

Drobné chyby – redakční šotek Tylda

**ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU
2014
v Jihočeském kraji**

3.místo

a cenu za autorskou tvorbu a fotografii

v kategoriích Časopisy a noviny vydávané žáky základních škol – I. a II. stupeň získává časopis

TYLÁČEK

Základní škola Josefa Kajetána Tyla Písek

Jihočeský kraj

Vítáme Vás na zážitkové škole finanční gramotnosti.

Pracovat budeme všichni za jednoho a jeden za všechny, abychom rozuměli penězům.

**ZÁŽITKOVÁ ŠKOLA
9.-11.4.2014**

Tak to jsme my, jednotlivá družstva II. stupně a

I. stupně s našimi lektory.

Přestože nám počasí nepřálo, statečně jsme plnili teambuildingové aktivity v terénu.

Škoda, že jedno družstvo na jiném stanovišti než mělo.

Nám mladším pomáhali skřítky.

Kde jsou, teď tu byli.

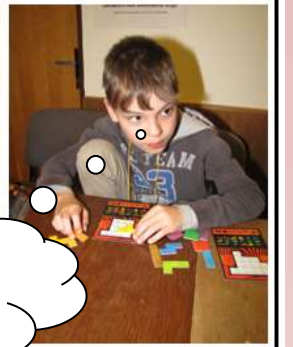
Kašli na studenou zem, myslí na poklad a skřítky.

Trocha teorie nikoho...nezabije

a hlavně to zdokumentovat

Vše nás bavilo a opravdu jsme si to zažili a užili.